

PROTEIN

časopis YMCA v ČR, 3/2009, ročník XI

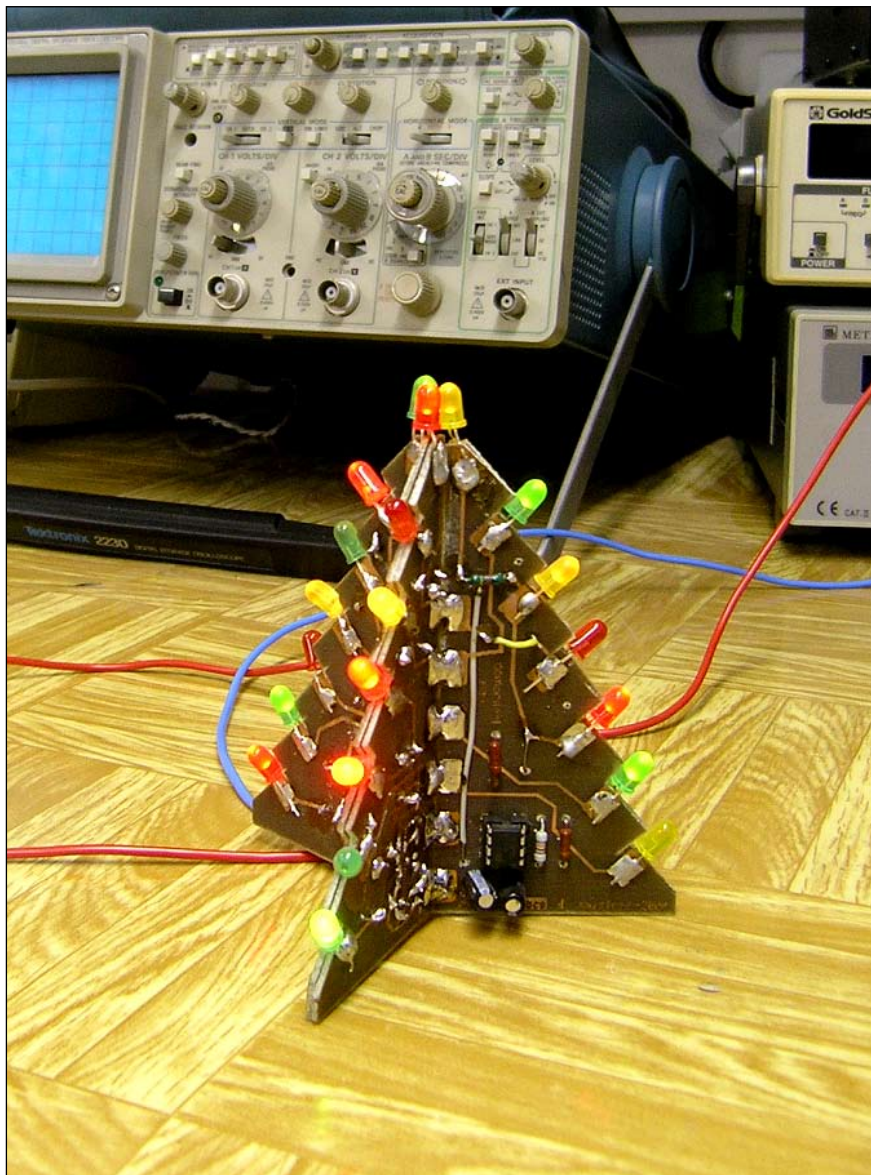
15 Kč / 0,5 €

Benefiční koncert
YMCA pro Světlušku

Rekord v Ostravě!
Fůra tensingářů v autobuse

TSCZSK 2009
aneb 10 kouzelných dní naplno

Blik, blik... blik, krásné Vánoce!

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek
Aneta Hynková

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger
Gabriela Boková
Štěpán Černý
Pavel Hušek
František Kroužil
David Strádal

TISK

Těšínské papírny, s. r. o.
Bezručova 212/17, Český Těšín

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
website: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí žádnými korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324
Uzávěrka: 20. 11. 2009
Uzávěrka příštího čísla: 20. 1. 2010

Young Men's Christian Association

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou anglického názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“.

YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 45 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 26 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebíč, YMCA T. S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Milí čtenáři,

tak se nám to stále nějak nedaří... konec roku je tu a v rukou držíte teprve třetí letošní číslo Proteinu. No ale co naděláme, budme vděční alespoň za to. Nebo že bychom se s tím ještě nespokojili? Kdo to rozhodne?

Jsou dvě možnosti. Buď se vy všichni čtenáři nějak rozepíšete, nebo se podaří najít velmi agilní partu lidí, kteří se Proteinu chopí jako své příležitosti a pokusí se z něj udělat opět základní stavební jednotku života všech ymkařů, jak by mu to dle jeho jména Protein slušelo. To nebylo konstatování ani postesek, ale výzva! ;-)

No ale přece jen je uvnitř čísla opět nějaká ta dávka zajímavého počtení. Některé články pojednávají o akcích či skutečnostech již poněkud zaprášených, ale je to dáno tím, že trvá příliš dlouho než se sejde dostatečný počet článků, který by naplnil celé číslo o třiceti dvou stranách.

Najdete zde jeden zajímavý a také jeden vtipný článek z historických táborů YMCA. Bylo by možná bezva udělat podobné srovnání s dnešními tábory, které YMCA pořádá, ale obávám se, že mezi dnešními ymkaři není dostatečný počet nadšenců do statistiky, kteří by se toho ujali.

Bond, jeden z bývalých šéfredaktorů Proteinu, se vydal ve svém profesním životě zajímavým směrem a zaslal nám k publikování informaci o tom, čemu se dnes věnuje, ale také jeden konkrétní výstup práce Evropského spotřebitelského centra České republiky, který může být užitečný nám všem, kteří alespoň občas kupujeme něco přes internet.

Renata Francová nás potěšila svým už druhým fejto-nem, tentokrát na téma thajská masáž... Ještě že jsem svou chuť k návštěvě podobného zařízení udržel až do tohoto varování.

Československý tensingový festival přinesl mimo velké zábavy také jeden rekord. Přechíst si o něm člověka potěší, ale zúčastnit se ho muselo být o mnoho lepší, ale závidět se nemá, takže příště dejte vědět dopředu, rád se vám tam taky namáčknu.

No a pak spousta dalšího – něco o festivalu v Banátu, něco o Nekultuře, školení PR, pracovních táborech, volejbalových pohárech, Ymce pro Světlušku, nabídky zahraniční i domácí... no však otočte na další stránky...

J. V. Hynek

Hlavní příspěvky

- 2 Historické volejbalové poháry YMCA**
Jaroslav V. Hynek
- 3 Benefiční koncert YMCA pro Světlušku**
Gabriela Boková
- 4 TSCZSK 2009**
David Strádal
- 6 Setkání seniorů YMCA 2009**
Jaroslav V. Hynek
- 9 Školení hlavních vedoucích táborů**
Jaroslav V. Hynek
- 11 O prázdninách do pracovního tábora?**
Verča Kočová
- 12 Potáborové setkání dětí**
Jirka Pavlíček
- 14 Sázava volá**
Ted Bernt a Miloš Vavruška
- 18 Festivalový Banát**
Lucie Jakubů
- 20 Nový rekord v Ostravě!**
Andy Gibson
- 22 Thajská masáž – peklo na zemi**
Renata Francová
- 25 Právníci bezplatně pomáhají**
Ondřej Tichota
a mnoho jiného...

Historické volejbalové poháry YMCA

Čas od času se stane, že se v telefonu na ústředí YMCA ozve pro nás dosud neznámý hlas se zcela specifickou nabídkou. „Měli byste zájem o nějaké archiválie YMCA?“. S nadšením si vždy domluvíme schůzku, protože nejen rádi rozšiřujeme náš archiv, neboť to považujeme za velmi důležité, ale především se vždy těšíme na setkání se zajímavým člověkem.

Většinou jde o nějaké tiskoviny, prvorepublikové časopisy, případně brožurky či leták. Speciálnější věci – jako fotky, odznaky či jiné relikvie přibývají do našeho archivu přímo od ymkařských seniorů, kteří mají zájem na tom, aby věci, které jim dělaly radost od doby, kdy je třeba na táboře získali, přinášely užitek i dalším generacím ymkařů.

Právě nedávno proběhl opět podobný telefonát. Volal pán, který od svého kamaráda dostal nějaké věci. A mezi nimi byly také dva poháry YMCA. Už do telefonu řekl, že jsou z roku 1940. Tomu jsem nechtěl věřit, protože veškeré předválečné položky v našem archivu, které máme, jsou do roku 1939, protože pak byla činnost YMCA přerušena kvůli fašistické okupaci.

Nicméně při osobním setkání se ukázalo, že na obou pohárech, které nám byly darovány, je skutečně nápis obsahující rok 1940. Je to tedy první položka v našem archivu z tohoto období.

A co že je to vlastně za poháry? Oba jsou určeny na stejnou akci. Ten menší z nich má téměř 30 cm a je na něm vyryt nápis VÍTĚZ I. MISTROVSTVÍ VOELLEYBALLOVÝCH DVOJIC PRAŽSKÉ YMKY 1940. Druhý je nyní vysoký 55 centimetrů a je na něm PUTOVNÍ POHÁR MISTROVSTVÍ VOLLEYBALLOVÝCH DVOJIC PRAŽSKÉ YMKY. Proč „nyní“ vysoký 55 centimetrů? Protože na jeho horní ploše byla původně soška lidské postavy, předpokládám v nějakém volejbalovém postoji, žel je ulomená, takže z ní zůstala pouze chodidla – nohy od kotníků dolů...

Z nápisů můžeme tedy vydedukovat, že velký pohár byl putovní a malý měl zůstat vítězné dvojici právě za první místo na turnaji organizovaném v roce 1940. Nevíme ale, zda se vůbec uskutečnil a jestli byl tedy někomu předán nebo byl-li jen vyroben a na svého prvního držitele čeká již 59 let. Možná to zjistíme od našich seniorů – ymkařů a právě velkých sportovců. Také náš dárcce se na setkání s našimi seniory moc těší.

Historie ale nemusí být mrtvá. V YMCA se volejbal hraje dodnes, své týmy má několik kolektivních členů YMCA – Jindřichův Hradec, Živá rodina, Ústí nad Labem, Znojmo, hrával se v Letohradě a možná na dalších místech.

Také my na ústředí hrajeme každý týden již řadu let. Přemýšlíme tedy o tom, že bychom mohli tento turnaj obnovit, či možná opravdu uspořádat jeho první ročník – i když po 60 letech. Shodou okolností totiž příští rok nese označení

FOTO: J. V. HYNEK

2010, takže by to bylo rovnou pěkně kulaté... Co vy na to? A ještě něco. Pokud má mít YMCA budoucnost, musí znát svou minulost a vyrůstat z ní, čeprat z ní, nechat se jí inspirovat, protože kořeny jsou právě tím, co dává stromu i organizaci stálost, pevnost, oporu i živiny pro růst. A právě v době, kdy je YMCA krásně rozvětvená (pokud takto budeme vnímat 26 kolektivních členů YMCA), pak právě vědomí společných kořenů je pro ni velmi důležité. Právě proto se na webu ymca.cz brzy objeví nová speciální sekce, která bude obsahovat nejrůznější perly z našeho archivu.

J. V. Hynek

Benefiční koncert YMCA pro Světlušku aneb Jak jsme pomohli rozsvítit světla

9. 9. 2009 – takové magické datum, řekla bych. Ten den se po celé České republice proháněly světlušky a nabízely lidem ke koupi různé sbírkové předměty od magnetek přes svítilny náramky až po kovové klíčenky.

Smyslem veškerého světluščího lítání pak bylo vybrat co nejvíce peněz a podpořit tak Nadační fond Českého rozhlasu, který výslednou částku rozděljuje mezi děti a dospělé s těžkým zrakovým postižením. Přispívají například na koupi vodícího psa, asistentů pro malé děti nebo na speciální technické vybavení, které potřebuje nevidomý ke studiu.

Taková myšlenka se nám, tensingářům z Brna, moc líbila, a tak jsme se rozhodli do této sbírky zapojit. A to nejen jako světlušky vybavené téměř pravými křídly a ještě lepšími tykadly, ale také jako účinkující benefičního koncertu YMCA pro Světlušku, který zorganizovala YMCA Brno.

Celý den byl velmi náročný – od ranního pobíhání s kasičkami ve tvaru lucerny, stavění pódia, vybírání dobrovolného vstupného na benefičním koncertě až po náš skvělý a jedinečný výstup.

I přes pracovní nasazení jsme si však nenechali ujít ostatní účinkující. Celou benefici zahájilo TSCZ, které tímto koncertem (během tří dnů už pátém) zakončilo své turné na Slovensku.

Program byl opravdu nabitý hity. Diváci slyšeli například Richarda Krájčá a Tak nějak málo tančím, rockový nářez So What od Pink anebo slavnou Viva la vida od Coldplay. Nejvíce však publikum dojala píseň Somebody to love od Queen.

Po úprku účastníků TSCZ na vlak je na pódiu vystřídal soubor irských tanců Démairt. Ten obecnstvu sliboval pěknou podívanou, a to nejen díky krásným dlouhovlasým slečnám v zelených šátkách, ale především díky svým mnohým oceněním v soutěžích jak v Čechách, tak v zahraničí. Pro mnohé diváky bylo však velkým překvapením, že kromě tradičních

irských písní lze vyházet nohy do vzduchu i na pop. Holt, když se chce, všechno jde.

Po bujarém veselí v podobě tance následovalo trocha dobrodružství s šermířskou skupinou Carpe Diem, nebo-li „využij dne“. Ti si pro své vystoupení dokonce postavili stan.

S blížícím se koncem se na pódiu představil ještě TenSing Brno, který se nenechal zahanbit třicetičlenným sborem TSCZ a v daleko menším počtu předvedl rovněž famózní show. Společný tanec na Paris Hillton připravil publikum do správné nálady, následovaly líbivé tóny Lord, I lift your name on hight, trocha melancholie v podobě Chinaski a jejich Dlouhého kouře, něco pro pobavení

od našeho vynikajícího sólisty Tomíka Sedlačika a jeho roztočeného This love a na závěr klasika a Every day.

Obecenstvo vypadalo velmi spokojeně, ale čas byl neúprosný, a tak se s námi naši skvělí moderátoři, Andrea Horská a Tomáš Sedlačik, museli rozloučit.

Co dodat; díky všem za práci a čas, který jste benefičnímu koncertu věnovali, a doufejme, že jsme výtěžkem pomohli rozsvítit co nejvíce světla.

TÉMY

FOTO: ARCHIV YMCA

V pondělí 6. 7. 2009 se sjeli tensingáři ze všech koutů ČR, aby zažili úžasný desetidenní tábor v Heřmanovicích. Jak už však název napovídá, nemohl by to být TSCZSK bez zástupce ze Slovenska, kterým se stal Matuš!

První den příjezdu se všichni ubytovali a počali se seznamovat. Skvělý každodenní program rychle zbouřal bariéry.

Ranní tanec s Gabčou a Seletem nás po ránu dostatečně nakopl na další činnost, kterou byly hlavně workshopy jako tanec, drama, minichór, kapela, ale hlavně megasbor. Musím uznat, že letošní výběr písniček, byl (jako snad každý rok) velmi pestrý.

Jako na správném tensingovém táboře nesměl chybět Survival. Letos to vedoucí tým vzal pěkně od podlahy a součástí celé akce se stalo (samozřejmě naplánované) poztrácení se po lese :-D. Většina týmů se jaksi ztratila s černobílou mapou v ruce a někdy i bez baterek v bouřce pozdě v noci. Byl to opravdu zážitek, o čemž ví svoje Honza Mašek, který se stihl vrátit čtvrt hodiny před tím, než by Kóča volala horskou službu. Jak příjemný byl návrat do tábora, kde na nás čekal horký čaj, suché oblečení a sprcha.

Jednou ze super akcí se stal paparazzi den, kdy každý tým dostal úkol, který měl splnit veřejně během dne. Druhým úkolem bylo vyfotit někoho při činu a vymyslet tři peprné bulvární články. Všichni své úkoly pojali vtipně a originálně.

Dále si na nás vedoucí tým připravil večer Druhá šance, kdy jsme měli návštěvu a mohli se zamyslet nad tím, jak je skvělé, že jsme zdraví, soutěž Kufr, jehož vítězové dostali po jednom velkém kusu melounu, zpívání dvou latinských písní v místním kostele, z nichž jedna nás doprovázela po celé turné na Slovensku, celodenní hledání vraha chudinky zavražděné Kóčí a večer na Titanicu zpestřený večerí, tancem, hrami a následnou pořádnou tensingovou pařbou.

Celý TSCZS s Matušem částečně vyvrcholil veřejnou generálkou koncertu v Heřmanovicích, kde se na nás přijely podívat rodiny blízko bydlicích tensingářů, obyvatelé Heřmanovic a personál našeho hotelu.

Hlavním cílem však byl koncert v Avion Shopping parku Ostrava, kde jsme na parkovišti za asistence ostravského TenSingu a za úmorného vedra ukázali, co umíme.

FOTO: J. V. HÝNEK

Po příjezdu do tábora začala přicházet nostalgická nálada posledního večera před rozloučením. Stal se z nás dobrý kolektiv a snad každý z nás našel pár nových skvělých přátel, na které se bude těšit po další a další tensingové akce, a odnesl si domů nezaplacené vzpomínky.

David Strádal

Tvrdá těla – toť výsledek soběšínských táborů

Setkání se seniory, pamětníky prvorepublikových táborů YMCA, je pro mě vždy velký zážitek. Přestože mě asi nejvíc naplňují jejich vzpomínky, moudra, hodnoty a vše, co nám mladým mohou předat, a tedy bych si měl odvážet toto duchovní a duševní obohacení, nejvíce mě vždy překvapí ta třetí strana ymkařského trojúhelníku.

Možná právě proto, že v současné době vidím, že zacílení na tělo není v YMCA na špici zájmu, jsem neustále fascinován kondicí všech účastníků. Jejich píce nedosahují nyní, co asi budu dělat až mi bude osmdesát :-).

No považte. Ráno vstávám ve chvíli, kdy již většina pilně absolvuje ranní rozcvičku, po obědě sotva dýchám, když se šplhám na Kazimírku, a nahoře již na mě ostatní mávají, přesnosti při hodu podkovou nebo při odpalování golfu bych se ještě možná mohl naučit, ale odolnosti těla při nenadálých nehodách, toho už asi nedosáhnou.

Ano, letos jsme byli svědky dvou ataků golfového míčku, kdy při nedokonalém odpalování (mimořádně dvěma účastníky z řad mladých) nebylo dosaženo cíle, ale těla některých okolo sedících. A zejména Honza Vaníček, náš oslavenec, nesl zásah do čela velmi statečně. A tak si říkám: „Když budu pravidelně jezdit na Sázavu, budu ve stáří také tak zocelen?“ :-)

Miki Erdinger

Setkání seniorů

Ráj chlapců na Sázavě – tak se říkalo Masarykova tábora YMCA u Soběšína, tábory pro stovky dětí. Něco z kouzla se tehdejší účastníci, tedy dnes již záviděníhodného věku, sjíždějí znovu léta zavzpomínali. Píši-li pánové a byly tábory nekoedukované.

Získali byste ale nesprávný dojem z těchto několika dní, pokud byste si mysleli, že jde jen o sentimentální vzpomínání na „staré dobré časy“ v teple u krbu. Naopak, hovory se vedou i o současnosti, každého zajímá, co kdo prožil za předchozí rok od posledního setkání, ale především je celá akce plná sportovních aktivit.

Na táboře se totiž vždy velmi sportovalo a řada účastníků se věnovala sportu na vysoké úrovni a v dobrém slova smyslu poznamenal celý jejich život. Hrál se tedy pentanque, quoits (hod koňskou podkovou na cíl) a golf. Pravda, nohejbal jsme už oproti minulým letům vyřadili z repertoáru, ale soutěživý duch je stále v kurzu.

Samozřejmě nemohly chybět ani další tradiční táborové aktivity – výlet na Kazimírku, nedaleký kopec, ze kterého vždy býval krásný výhled na celou táborovou základnu, či oheň velké rady – nejdůstojnější událost každého setkání. Letos jsme při něm byli svědky neuvěřitelného výkonu Jiřího Hodka, jenž nám zpaměti přednesl celého Krále Lávrů, kterého se právě na sázavském táboře naučil před téměř osmdesáti lety.

Letošní setkání mělo také jeden speciální bod programu navíc. Dlouholetý předseda seniorů YMCA Praha - Honza Vaníček – slavil devadesátiny, a tak nemohla chybět oslava s dortem, který byl mimochodem výborný a navíc ve tvaru loga YMCA.

Každé setkání seniorů na Sázavě je velkou inspirací pro mladší ymkaře, kteří se mezi účastníky objevují stále více. Je to jenom dobře. Vždyť přednost, učit se ze zkušeností těch, kteří zažili styl práce vedoucích Ymky před více než 75 lety, nemá každý. Proto bych každému, kdo chce více pochopit historii a ducha YMCA nejen doporučil, ale přímo přál, se s těmito zajímavými a nám milými seniory setkat.

Všichni účastníci se na společný pobyt na břehu Sázavy vždy moc těší a já patřím mezi ně, takže nashledanou v roce 2010.

J. V. Hynek

YMCA 2009

za první republiky tábořišti
kde probíhaly po celé léto
té doby můžete zažít i dnes, kdy
ctihodní pánové, kteří dožráli do
a znovu, aby na svá klukovská
klukovská, tak to proto, že dříve

FOTO: J. V. HÝNEK

KŘESŤANSKÁ REVUE

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

KR 4/2009

ZÁKON BOŽÍ A ZÁKON LIDSKÝ

Redakční úvodník (Pavel Hošek)

TÉMA

Jan Schneider: Ústava a příkázání

Jakub S. Trojan: Jak překročit dilema: Dávejte císaři, co je císařovo!?

Ronald Hoffberg: Zákon versus zákon: židovský pohled

Daniel Mayer: Může být Desatero ústavou?

ČASOVÉ ÚVAHY

Věra Tydlitátová: Dobrodruh ducha Milan Balabán

ESEJE A STUDIE

Jan Samohýl: Teologie křížení českých dějin

Jiří Nečas: Jeden svět

ROZHOVOR

O psaných a nepsaných pravidlech, zákonech a ústavě – rozhovor s Vojtěchem Ceplem (Jiří Schneider)

DOKUMENTY

Projev Elie Wiesela, nositele Nobelovy ceny míru

Čas obnovit závazok: Dvanáct berlínských bodov

Lucia Faltinová: Čas obnovit závazok: Dvanáct berlínských bodov. Kontext

RECENZE

B. Obama: Cesta za sny mého otce (Ladislav Pokorný)

Edward W. Said: Orientalismus. Západní koncepce Orientu (Pavol Bargár)

Jan Heller: Hlubinné vrty (Jiří Beneš)

Sidonia Horňanová: Kumránske zvitky. Tajomstvá ukryté v Judskej púšti (Katarína Šoltésová)

POEZIE

Rilkeho Život Mariin

KULTURA

Harry Potter a Polovičný princ (Pavol Bargár)

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6x ročně, 28. dne sudého měsíce. Předplatné na rok činí 250 Kč.
predplatne@krestanskarevue.cz.

KŘESŤANSKÁ REVUE
ETF UK, Černá 9, p.p. 529, 115 55 Praha 1
redakce@krestanskarevue.cz
www.krestanskarevue.cz

Cíle tábora YMCA na Sázavě

a) upevnění zdraví; nejen v táboře, ale i mimo něj, měli byste pečovat o své tělo otužováním a rozumným cvičením;

b) poznání přírody; sblížit se s přírodou, znát cesty božích zákonů a řídit se jimi, jest účelno v každé době. Otevřená kniha přírody je největší učitelkou;

c) společenské přizpůsobení; svět není jen a pouze pro vás. I jiní mají právo na slunce. Hodnota člověka se dá měřit hlavně skutky, schopnostmi a službou, kterou lidstvu koná; spojit se s takovými a pomáhat tvořit a nikoliv jen bourat, je dnes zapotřebí. Učit se demokratickému chování a snažit se být tak samostatným, aby vám mohl být s důvěrou svěřen jakýkoliv úkol;

d) radost z úspěchu; z úspěchu takového který je pozitivní; z úspěchu nejen vlastního, ale i z úspěchu kamarádů, z úspěchu tábora, z úspěchu vaší vlasti a lidstva vůbec;

e) výchova vůdců; snažit se být průkopníkem a nositelem správných myšlenek a být příkladem druhým;

f) lepší rozvinutí schopností a zručností; bohatost života se měří tím, co dovedeme. Vědět mnoho, dovést mnoho a zůstat při tom skromným je výrazem vysoké inteligence;

g) výchova charakteru; charakter, budovaný na zásadách křesťanských, kde víra se skutky se pojí – je zárukou lepšího života a poměru člověka k člověku a k Bohu.

Z Almanachu letního tábora YMCA Sázava 1933.

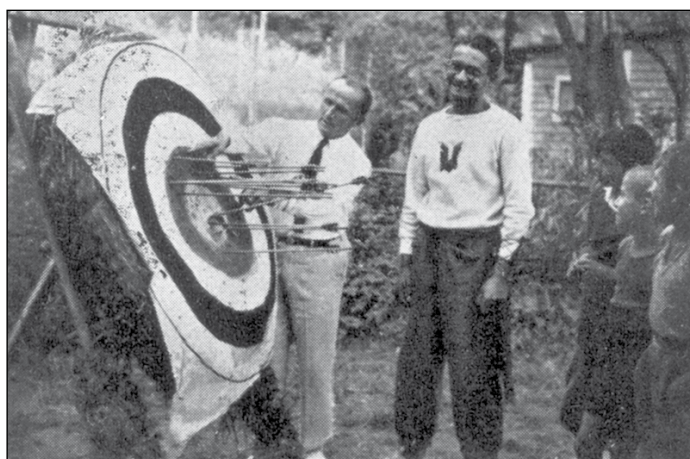

FOTO: ARCHIV YMCA

Školení hlavních vedoucích táborů 2010

YMCA v ČR opět pořádá Školení hlavních vedoucích táborů akreditované MŠMT. Školení se bude konat ve dnech 9.–11. 4. 2010 ve školícím středisku Jünův statek v Sedleci u Prahy. Přihlásit se mohou členové YMCA i zájemci z jiných neziskových organizací již dnes.

Školení hlavních vedoucích táborů probíhá formou víkendového školení (27 vyučovacích hodin) zakončeného závěrečným testem. Absolventi získají po úspěšném vypracování testu „Osvědčení hlavního vedoucího dětských táborů“ s platností na dobu neurčitou.

Obsahem školení jsou tato témata: **základní právní předpisy, organizační příprava tábora „Step by Step“, rozpočet a hospodaření tábora, pedagogicko-psychologické znalosti a dovednosti, hygiena a ochrana zdraví, první pomoc, bezpečnost práce a požární ochrana, ochrana přírody, lesní zákon, zákon o odpadech, zásady týmové práce a vedení lidí.**

Podle rozhodnutí Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy ČR je povinen hlavní vedoucí každého tábora, který je podporován dotací MŠMT ČR, absolvovat „Školení hlavních vedoucích táborů“ u některé z organizací oprávněných toto školení poskytovat. YMCA v ČR zmíněný požadavek MŠMT ČR rozšiřuje na všechny tábory YMCA bez ohledu na to, zda jsou podporovány dotací MŠMT ČR či nikoliv. YMCA v ČR oprávnění získala poprvé v květnu 2002.

Školení začíná v pátek **9. 4. 2010** v 17:00, končí v neděli 11. 4. cca v 13:30 předáním certifikátů úspěšným absolventům. Následně bude připraven oběd. Není možné školení absolvovat ve zkrácené formě či pouze složit závěrečný test!

Účastnický poplatek **1 600 Kč (pro členy YMCA 1 250 Kč)** zahrnuje ubytování, stravu, lektory a studijní a metodické materiály. Je třeba uhradit jej předem na účet YMCA v ČR: 44530-011/0100 variabilní symbol: 042010 (při platbě převodem nevyepisujte pomlčku, do zprávy pro adresáta uveďte prosím příjmení osoby, za kterou platíte). Teprve zasláním platby na účet YMCA v ČR, které vám bude emailem potvrzeno, jste skutečně přihlášení!

Přihláška na ŠHVT YMCA si můžete stáhnout na www.tabory.ymca.cz. Je možné přihlásit se emailem na sekretariat@ymca.cz a poté dovézt na místo originál přihlášky s razítkem vysílající organizace (příp. lékaře). Přihlášky přijímáme do naplnění kapacity kurzu.

Táborová statistika nemusí být nudná...

YMCA v České republice pořádá každoročně několik desítek táborů pro tisíce dětí. YMCA stála už u zrodu táboření v naší republice a táborová základna Masarykova tábora YMCA na Sázavě u Soběšína byla za první republiky určitě jednou z nejvyhledávanějších. Byla založena v roce 1921 a po každé sezóně byl vydán tzv. Almanach, který zachycoval to nejdůležitější, co se na táboře událo. Obsahoval kromě popisu aktivit, výčtu oceněných a seznamu všech účastníků, také různé statistiky. Protože táborníci měli velký smysl pro humor, objevila se v jednom z almanachů, také tato statistika...

Něco o Sázavě v číslech.

Nevýhodou každé statistiky je, že je suchá a málo záživná. Abychom tomu odpomohli, přináším tentokrát záznam o tom, co jsme letos snědli. Tím zpráva pozbude na suchosti, neboť jsme používali dost omastku a vařili z vody. Také jsme dost sladili a proto i zpráva bude sladkostí prolutá tak, že bude radost ji číst. Celkem jsme snědli:

Borůvky	161.50 kg
Brambory nové	4.040.— kg
Brambory staré	450.— kg
Cibule	180.— kg
Cikorka	19.75 kg
Citrony	60 kusů
Citronová esence	28.— kg

Cukr kostkový	40.— kg	Okurky kyselé	5 kop
Cukr krystalový	1.685.— kg	Okurky kyselé	2 lahve
Cukr moučkový	140.— kg	Okurky salátové	512.— kg
Cukr vanilkový	220 kusů	Okurky salátové	19 kop
Čaj rostlinný	10.45 kg	Oříšková jádra	7.— kg
Čaj ruský	3.— kg	Ovesné vločky	142.— kg
Čočka	93.— kg	Paprika	4.50 kg
Česnek	13.— kg	Párky	144.55 kg
Cokoláda	70.— kg	Pepř	1.25 kg
Droždí	33.— kg	Perličky	6.— kg
Fazole bílé	15.— kg	Perník	9.— kg
Flíčky	259.— kg	Povidla	216.— kg
Hořčice	33.25 kg	Prášky do pečiva	187 kusů
Houska strouhaná	78.— kg	Rajská jablčka	175.— kg
Hrách	99.— kg	Rajské konzervy	9.— kg
Hrozinky	2.50 kg	Rýže	440.— kg
Hrušky	372.— kg	Salám	116.07 kg
Chléb	7.457.— kg	Sardele	2.— kg
Jahody	105.35 kg	Sádlo	306.30 kg
Jablka	67.— kg	Slanina	41.73 kg
Kachny	27 kusů	Smetana	29 litrů
Kakao	38.05 kg	Sůl kuchyňská	268.— kg
Káva zrnková	34.35 kg	Sýr	142.— kg
Káva žitná	59.65 kg	Sýr - Bryndza	22.50 kg
Kmín	10.— kg	Švestky sušené	65.— kg
Koření nové	—25 kg	Třešně	261.50 kg
Koření polévkové	92.75 kg	Tvaroh	377.96 kg
Krupice	170.— kg	Tuk rostl.	270.— kg
Kuřata	11 kusů	Veřce	9.952 kusů
Lůj	68.75 kg	Vuřty	266.75 kg
Majoránka	—50 kg	Zelí	774.— kg
Makarony	182.— kg		
Maso hovězí	992.50 kg	Zelenina:	
Maso sekané	108.— kg	Celeru	137.— kg
Maso telecí	281.25 kg	Kapusty	298.— kg
Maso uzené	288.30 kg	Kedluben	17.— kg
Maso vepřové	438.50 kg	Květáku	199.— kg
Maliny	37.20 kg	Mrkve	497.— kg
Mák	56.— kg	Petržele	81.— kg
Máslo	375.02 kg	Polní zeleniny	120.— kg
Marmeláda	161.— kg	Póru	16.— kg
Med	187.— kg	Salátu	450.— kg
Melouny	435.— kg		
Merunky sušené	38.— kg		
Mléko	8.300 litrů		
Mouka hladká	1.625.— kg		
Mouka hrubá	935.— kg		
Mouka chlebová	5.255.— kg		
Nudle polévkové	25.— kg		
Nudle příkrmové	87.— kg		
Ocet	137.50 kg		
Okurky kyselé	167.— kg		

Byla by z toho velká hromada a veliký basen pitné vody — té jsme spotřebovali na pití, mytí a vaření denně průměrně 2600 l, za celou sezonu 156.000 l. Pojmul toho žaludek tábora značné množství — ale všem dobře trávilo o nikdo neměl nedostatek.

O prázdninách do pracovního tábora?

Pracovní tábor to zní opravdu jak výlet do koncentračního tábora. Anglické slovíčko workcamp je mnohem známější a zřejmě i oblíbenější. Co se pod tímto označením skrývá? Za prvé hodně srandy, za druhé zajímaví lidé a noví kamarádi, za třetí užitečná a smysluplná práce a za čtvrté zážitky a vzpomínky na celý život. Zní to jako idylka a jistě si řeknete, že v tom musí být i nějaké ty mouchy. Samozřejmě že jsou, ale ty si musí vychytat každý sám. Dovolte mi, abych vám představila tři typy pracovních táborů, kterých se lze zúčastnit v České republice.

Brontárny

Hnutí Brontosaurus pořádá akce pro mládež již od roku 1974. Mezi jejich nadšence patří především ti, jimž není lhostejná ochrana přírody a kulturních památek a kteří mají smysl pro legraci a dobrodružství. Hnutí má dnes několik článků po celé České republice a každý z nich se nese v jiném duchu. Pro představu vám popíši pracovní tábory článku Zeměchvaly, kterých jsem se již několikrát zúčastnila. Organizátoři Zeměchval vychází z myšlenek Františka z Assisi, který je také někdy považován za patrona ekologů. Většina zeměchvalných aktivit se koná v Jeseníkách, kde účastníci pomáhají udržovat lesní stezky, čistit studánky, opravovat pomníčky a kapličky. Druhým typem práce je pak kosení luk, na kterých rostou chráněné orchideje. Klasický táborový den začíná ráno rozčivkou a po snídání se zvesela odchází pracovat na louky nebo do lesů. Odpoledne je pak věnováno práci na duších účastníků. Hrají se různé hry, při nichž účastníci lépe poznávají své spoluhráče, ale i sami sebe. Nechybí ani pohybové hry, umělecké dílny, výlety, přednášky a ani noční bojovka. Nutno podotknout, že některé brontárny mohou být fyzicky i psychicky náročné. Jak se ale říká, co vás nezabije, to vás posílí.

Pokud si prohlédnete všechny brontosauří články, jis-

tě najdete alespoň jeden, který vás zaujme svým tématem a myšlenkou. Podmínky k životu bývají většinou velmi přírodní, ale na konci tábora budete mít jistě pocit, že jste zážitky více získali, než prací dali.

Více informací na: www.brontosaurus.cz.

Mezinárodně s Duhou

Mládežnická organizace Duha nabízí mezinárodní pracovní tábory jak v zahraničí, tak i v České republice. Vybrat si můžete téměř jakoukoliv zemi i druh práce. Doporučuji vyhledávat co nejdříve, protože bývají tábory rychle obsazené. Já jsem pro začátek zkusila trochu jinou formu, a to mezinárodní tábor v České republice. Workcamps v ČR jsou doporučovány účastníkům, kterým ještě nebylo 16 let nebo kteří si nejprve chtějí zkusit tábor v domácím prostředí, než vyjedou na zkušenou do zahraničí. Možná si říkáte, že v Čechách to bude jistě nuda, protože nepoznáte cizokrajné prostředí a jinou kulturu. Opak je však pravdou. Nejenže se seznámíte s kulturou vašich cizokrajných spoluúčastníků, ale navíc poznáte, jaké jsou jejich pohledy na naši českou kulturu. Věřte, že budete nesmírně překvapeni (v pozitivním i negativním smyslu), jak ostatním může přijít divné to, co považujete za normální. Vyzkoušela jsem tábor ve Valeči v západních Čechách, kde jsme na ekofarmě pomáhali budovat vzdělávací středisko pro děti a mládež. Česká kuchyně v mém podání účastníky nenadchla, zato smažený sýr v hospodě sklídl největší úspěch.

Více informací na: www.trochujinak.cz/cz/workcamps.

Česko-německá setkání v zapomenutém kraji

Téma Sudet zůstávalo dlouho opomíjeno, poté rozjitřeno politickou hantýrkou prodchnutou negativními emocemi. Naštěstí se dnešní mladá generace dokáže oprostít od tématu viny a nevin a ptá se, co dál s krajem, dnes vylištěným, plným polorozpadlých kapliček, chátrajících kostelů a zbytků domů, kdysi domovů. V současnosti vzniklo v oblasti Sudet několik sdružení, které si berou za cíl ochranu a obnovu této krajiny, nejen přírodní, ale také krajiny kulturní. Například občanské sdružení Domaslav se stará o kostel, faru a hřbitov v malé vesničce Domaslav v západních Čechách. Letos se zde díky sdružení uskutečnil česko-německý pracovní tábor s příznačným názvem „Treffen“ (Setkání). Náplní tábora byla nejen práce na kostele a hřbitově, ale také diskuse o různém pohledu na dějiny. Byla jsem překvapena, kolik mladých lidí z Německa vyjíždí jako dobrovolníci do sousedních zemí, protože cítí vinu a zodpovědnost za činy svých předků. Nezapomenutelným okamžikem tábora bylo setkání s německými rodáky, kteří byli z Domaslavi po válce vyhnáni v tzv. divokém odsunu. Díky jejich vyprávění se nám podařilo zaplnit bílé místo v paměti domaslavské krajiny. Kež by taková setkání probíhala nadále a na více místech.

Více informací na: www.domaslav.cz; www.tandem.adam.cz.

Verča Kočová
foto: archiv autorky

Takže tohle je už opravdový konec. Ptáte se čeho? No přece táborové sezóny roku 2009. Že to byl čas nabitý aktivitou se jasně ukázalo v neděli 13. 9. na Potáborovém setkání dětí YMCA J. Hradec v prostorách evangelického kostela, zahrady i přilehlého parku. Tolik nápaditosti, hravosti a úžasných nápadů, které vyprodukovaly jednotlivé tábory se jen tak nevidí. Ale popořádku.

Potáborové setkání

Začínali jsme v 9.30 společnou bohoslužbou, která nám opět vrátila ten opojný pocit prožitého požehnání. Jeho důstojnost David Balcar vtipně i moudře pohovořil o tématu nám z Vlčice II blízkém a sice, kterak Adam s Evou požili plodů ze stromu poznání dobrého a zlého. Po skončení bohoslužby jsme se po jednotlivých táborech shromáždili v různých koutech farní zahrady. Bylo zapotřebí rychle domluvit způsob prezentace našich táborů. Jelikož na Vlčici I přišly dva zpozdilé dopisy určené dvěma našim slečnám, nabízela se možnost zahájit improvizovaným nástupem s rozdáváním dopisů. Amos mi dokonce před začátkem podstrčil obrovskou čokoládu s tím, že měla včera jedna z nich narozky a máme tedy adepta na vytahování vlajky. Uložil jsem jí do stehenní kapsy, a tak byla při předání doslova tekutá.

Náš tábor přišel na řadu po prezentacích vodácké akce vedené odvážnou Janou a „praprávěké“ MiniVlčice. Kromě nástupu jsme sehráli dvě ukázky z našeho programu. První z oblasti VTH, a to scénka „stvoření ženy“. Amos v roli Hospodina vyrobil Vendy opět ústa dostatečně prořízlá, takže si stvořená Eva okamžitě omotala probuzeného Adama kolem prstu. Druhá scénka vnesla trochu světla do dění po uložení sarkofágu s faraonem za kuchyni. Nejdříve jsme tedy do něj uložili faraona Achnatona. Poté co děcka zatloukla víko pořádnými hřebíky, vytáhl jsem zpod svého převleku akumulátorový šroubovák značky BOSCH typ: GSR 14.4-2 PROFESSIONAL a po opravdu neplánované výměně vybitého akumulátoru odšrouboval

čelo sarkofágu – tajemství je tímto prozrazeno. Zakončili jsme klasicky, a to pokřiky s hymnou a zvedáním naší malé, výletové vlajky. Po nás se představily tábory Rosomák, Vlčice I, Valkounov a MoraVlčice. Zastavím se jen u Valkounova, což je zbrusu nový tábor pro vysloužilé táborníky, kteří se nám tu po vypršení věkového limitu patnácti let „bezprizorně blomcali“. Nyní již mají zastání a ymkařským podsvětím se nesou zvěsti, že to bylo výživné.

Následoval společný oběd (vynikající slepice na paprice s těstovinami) z různých zdrojů. Ani nevím, která kuchařka mohla za tu symfonii chutí. Odpolední program sestával z velké PRAPRAHRY na různých stanovištích a nezbytných lanových aktivit. Přelézání poněkud volně zavěšené sítě byl prý horor a někteří se na druhou stranu ani nedostali :-). Sám jsem účinkoval u slaňování a měl jsem tu čest uvést do této problematiky několik úplných nováčků. Zajímavé výsledky přineslo slaňování na čas, které se stalo soubojem Krndí s Barčou. O výsledku rozhodl až výkon Báry na samé hranici lidských možností i zdravého rozumu. Zakončení celé akce proběhlo pod taktovkou Honzy „Mustanga“ Blažka, našeho předsedy, který nás svolal do kostelních lavic ke zpěvu „svítákovék“. Ušetřil nám nějaké ty nezbytné informace, jaksi globálně se i za nás rozloučil a pak jsme se už rozjeli do svých domovů.

*Jirka „Myšok“ Pavlíček
fota: archiv autora*

děti YMCA Jindřichův Hradec

Zaždé táborové sezóny vydávala prvorepubliková YMCA tzv. almanach – popis všeho toho, co se na táboře událo, od statistik o účasti včetně jmen a adres všech táborníků, přes všechny sportovní výsledky, až po různé příspěvky žertovného charakteru. Zkrátka vše, co mělo přiblížit atmosféru tábora zúčastněným i ostatním. Přetiskujeme příspěvek z první poválečné sezóny, který navíc ukazuje specifický tábornický styl humoru, a pokusíme se i v dalších číslech přinést ukázkou toho, že ymkaři smysl pro humor opravdu mají. O tom myslím dostatečně vypovídají i karikatury některých účastníků a vedoucích.

Zvláštní náhodou byl jeep pojednou obklopen tlupou vesničanů, kteří bez ohledu na zpropadenou situaci velkého jezdce, prudce na něho dotírali. Nejbližší stojící babka nabídla velkomyslně němému šerifovi 5 Kčs za hlávkou zelí. Když se šerif dopálil a zajikaje se zlostí vyprskl na babku ostré: „Co si myslíte, že jsem?“, babka s klidem prorokyně ho označila za hokynáře. Pohnutí, které se zmocnilo všeho, co má nějaký vztah k táboru, hnulo jeepem a jen díky této skutečnosti vyvázl velký šerif životem z lynčování.

Sázava volá

Táborová kancelář: Senzační táborový vůz jeep vykazuje v poslední době neobyčejný vzestup startovní kapacity. Tak v posledních dnech již po šestnáctém vytlačení na rozjezdovou dráhu u hlavního táborového vchodu hladce chytil, aby bez dalších obtíží po deseti minutách opět zhasl. Nicméně houževnatostí upocených stopařů a několika ubohých členů HS (hlavního stanu - pozn. red.), kteří byli bezprostředním terorem táborového šerifa přinuceni po sedmnácté vytlačiti jeep k východu a rozjetí, jeep se rozjel ovládn pevnou rukou velkého šerifa. Šerif po celou tu dobu neopustil svého místa za volantem a v bouři nadávek a klení se dal tlačit nejen skopce, ale i do kopce. Jeho počínání se mu však krutě vymstilo. V jisté vesnici, kde milý jeep zhasl, musil velký šerif vyskočiti z vozu a podniknouti všechny oživovací pokusy, aby se vůz rozjel sám, neboť neměl po ruce hordu táborových otroků.

Volleyballové utkání tábor – Kácov se ukončilo morálním vítězstvím táborového mužstva, z něhož třeba jmenovat zvláště oblíbeného pana účetního a Vávru-Ušku. Oba jmenovaní jsou t. zv. leváci, to znamená: kladou důraz na levou ruku, levá ruka je jim to, co normálnímu člověku pravá a pravá to, co levá. Poněvadž je jim tedy pravá ruka to, co jinému levá a levá je normálně vždy levou a poněvadž touto levou se to dosud nenaučili, jsou na obě ruce leví. Dokázali to několika neobyčejnými drivy přímo pod nohy do země, takže ostatní mužstvo jen mlčky a němě přihlíželo a jen ztěží překonávalo svůj údiv, když po krásné hře prohrálo 2:15.

Tradice tábora byla v posledních dnech obohacena novou formou táborových pokřiků, které jsou soustavně pronášeny při jídle táborovým skřetem Bá-uškou. Tyto pokřiky znamenají přínos jak po stránce obsahové, tak i formální. Nové prvky co do formy jsou strašně rozšklebená huba Bá-uškova, pidižvícké grimasy a telecí hlas. Co do obsahu odpovídají stupiditě pětiletého dítěte. Při posledním přednesu, který zakončil proslavený Bá-uška rozčileným: „Ticho, já na vlastní uši neslyším“, projevilo fousaté embryo svoji nekázeň a jen díky zakročení vyšších orgánů nevyhnalo ubohého Bá-ušku z jídelny.

Při nedělních olympijských závodech byl hrdinou dne oblíbený komediant Vavruška, který se během závodů i po nich

několikrát vyznamenal. Stal se absolutním vítězem a tím i jeho chata. Zvláštní zpravod. kancelář sáz. rozhlasu však k tomu sděluje tyto podrobnosti. Vítězství Vavruškovo, zvláště v běhu, není regulérní. Byl totiž honěn táborovým felčarem, byl v horečném stavu a trpěl podle diagnózy silnou cholerou, což je stav duševní apatie. Po závodě byl násilím dovlečen do HS a přinucen ulehnout. Podařilo se to jen tím, že pod okno byly dopraveny tři olymp. bedýnky, na něž pomatený komediant v horečném stavu vybíhal. Žádáme, aby závod byl stornován, protože stejným způsobem by mohl zvítězit kterýkoliv táborník, který by prchal před táborovým ranobijcem Dušanem Rolným.

Na nedělních závodech startoval také známý Caesar Radim, který překonal svůj vlastní rekord v běhu prostém, když zaběhl 100 yardů za 2 hod. 26 minut. Jeho římský styl se na našich hřištích osvědčuje a zkoumání jeho prvků ukázalo vnitřní hexametrické zabarvení, doprovázené syndikalabickými synodami v nepravidelném trimetru s levou nohou mírně pokrčenou vpřed. Motorickou silou bylo mu při tom pravidelné odříkávání Ovidiových veršů v běhu. Rovněž jeho vrhačský styl připomíná Velikého Caesara, když odháněl od svého lože otrokyně.

Minulý týden otrásl se širé okolí tábora výbuchem, který na rozdíl od výbuchů způsobených táborovou stravou a zažívací neschopností, které jsou v našem táboře na denním pořádku, měl katastrofální následky. Nervové otrěsy několika táborníků jsou dostatečným důkazem neodpovědnosti policejních orgánů, které odstřelovaly pancerafausty. I několik starých vousáčů bylo postiženo. Míla z kuchyně se od doby výbuchu nemyje, Radim Kuthan hází ubohým stopařům hrách pod stůl, Vavruškovi stoupla do hlavy seniorská zkouška, táborový lékař přestal pravidelně otrhávat chlupy a strupy na nohou asistenta, stopaři byli přinuceni násilím, aby se dívali, jak si dva staří páni házejí po sobě železné kroužky, účetní se spletl přesně o jednu miliontinu trilionu z jednoho dkg máslové pomazánky UNNRA, ubohý Losenda pobíhá po lesích s trubkou a panu řediteli se z toho „jezejí“ hrůzou vlasy na hlavě.

Velký šerif Sázavy se po několika nezdařených výletech na táborovém jepeu specialisoval pouze na tábor a okolí. Rušení nočního klidu a zaslouženého odpočinku denním programem zmožených táborníků se stalo jeho zvláštním koníčkem. V jedné z měsíčních nocí na Sázavě podnikl velkou honičku na táborníky a vůdce, kteří bez propustky opustili tábor. Všechny chaty byly velkým šerifem proslíděny od základů po střechu, když s hurónským výkřikem objevil dvě prázdná lůžka. Rozčileně přivolal hlídku, aby zjistil, že obě lůžka

náleží těmto poctivým strážcům. Posedlý přízrakem nočního zpozdilce počal horlivě prolézati křoviny podle Sázavy. Tichý úder vesla o hladinu mu zadrhl smyčku kolem krku. Ztěžilo se však mohl ubránit slzám, když na lodi objevil opět nešťastnou hlídku, která mu horlivě pomáhala pracujíc na vodě a na jiné lodi spřáteleného Borotína nalezl velitelský můstek „hustě obsazený“ vlastním synem. Reprisy takových nočních výletů vtiskly velkému šerifovi trpitelný výraz, jehož vnitřní základnu projevil sám náčelník v úzkém kruhu svých podnáčelníků, když si stěžoval, že se v tomhle táboře nevyspí.

Nepřítomnost velkého šerifa Sázavy stala se v poslední době podezřelou. Velký šerif vracel se do tábora vždy pečlivě ostříhán a oholen a jeho řídce porostlé kosti lebeční obdržely plný počet bodů i při důkladné prohlídce. Naše zvláštní zpravodajská služba zjistila, že velký šerif navštěvuje jistého holiče v Kutné Hoře. Styk šerifa s tímto podivným mydlifousem byl podroben pečlivému vyšetřování, ale podrobný rozbor události nevykázal nijakých závad, až na to, že veliký šerif s hustě namydlenou tváří pod něžnými dotyky britvy, hřebenu a friserských rukou pravidelně usnul. Milý mydlifous byl značně poděšen, když hotov s prací vyzval zákazníka ke konečné úpravě nádherné kštice a tento mu odpověděl pěkným chrápáním. Rozpaky jeho stouply, když veliký šerif přidával vysoké pisklavé tány a la sázavská lokálka. K tomu dodává vedení tábora: Jelikož nemáme zapotřebí, aby náš ředitel jezdil spát mimo tábor, poněvadž je to proti táborovému řádu, a byli bychom nuceni poslat ho s modrou stužkou z tábora, pokusíme se zřídit kromě zkoušek poslušnosti a mlčenlivosti

zvláštní zkoušku mydlení velkého šerifa na odznak. Doufáme, že se tímto způsobem podaří otrlým stopařům velkého šerifa pravidelně uspat. Kandidáti nechť se hlásí v HS. Podmínkou jsou ruce nezničené od škrabky a brambor.

Táborovému Kvajšakunovi se minulý týden podařilo našeptat Losendovi, aby opustil na dva dny tábor. Veliká protilosendovská propaganda ovládla úplně tábor a několik dobře sestavených letáků plnilo svůj úkol. Oblíbenci Losendy se neodvážili podniknout nic na obranu svého velikána, z nichž někteří, jako Pepíček Kudláček se snaží již několik týdnů dosáhnout tučných prebend a jiných výhod. Nejsilnější propagandu vedli i tentokrát stopaři, vedení sázavským misionářem. Sázavský rozhlas přináší ukázkou dobrých zásahů jejich propagandy: Dejte si pozor na Losendu, ten stále na vás něco kuje, táborové povinnosti nedělejte, ale dělejte jako když děláte, ale nedělejte... Účinek propagandy byl úměrný jejímu vedení. Celý tábor tonul v báječné pohodě. Denní program

nebyl rušen neustálým troubením, táborníci nemuseli před obědem běhat na metu, zkoušky poslušnosti byly konány se stoprocentním výsledkem, pan ředitel nenadával prvnímu asistentovi, že není odpolední program, který Losenda zakázal, neplavci nebublali, ale učili se plavat. Podle pozdějších nezaručených zpráv byl prý Losenda zabit táborovým komediantem na louce zelený, a ač se tvrzení nezakládá na pravdě, byly jím zachváceny ohromné davy, denně byly konány modlitby za spásu jeho duše a za věčný nenávrat na Sázavu. Táborová revue byla skládána ve znamení této kolosální zprávy, ale musela být předělávána, když Losenda, doprovázen rodinou, vyrušil poklid táborových diskusí prudkým vpádem do tábora. Přinášíme ještě ukázkou původní sloky písně z revue: Na louce zelený já zabil profesora, profesor k zemi kles, já do HS jsem vlez, však jeho duch straší tady dál ještě dnes.

Jinak táborová revue měla neobyčejný úspěch. Sázavský rozhlas přináší vám některé ukázky. Úvodní slovo měl P. Zuman. Poslechněte si ho:

jeepu také jeden strejda, který se snažil uchlácholit nevrlost velkého šerifa nad rodinou Losenických, když poznamenal, že se to někdy stává a jeep nejede. Zapomněl při této duchaplné poznámce, že se to nestává někdy, ale stále. Když se jeep několik kilometrů před Kolínem definitivně zastavil, jal se velký šerif vrtat ve svém miláčkově, aby si ukrátil dlouhou chvíli, poněvadž dokonale ví, že se mu ještě nikdy nepodařilo jeepa spravit. Při tom se mu podařilo rozebrat některé hlavní části motoru. Hodně za šera přiblížilo se k hromadě automobilových součástí nákladní auto. Několik metrů před tímto místem podařilo se řidiči zabrzdit před mužem v sedraných a otrhaných šatech, zmazaných olejem a jinými autopochutínami, který zoufale bědoval, že to nemůže dát dohromady, že zapomněl, jak to vypadalo v celku.

K tomu sdělujeme, že se velkému šerifovi podařilo uvolnit výtok oleje i benzínu, takže celý automobilový rozbor prováděl pod podvozkem jeepa v docela pěkné louži, a jen díky svému commodorství v záchranném sboru se neutopil. Tímto

On je postrachem všech záchranců i neplavců

Milí táborníci, kamarádi, příznivci a vůbec, no, a jsem tady od toho, abych vám pověděl, no, a že byl kdysi na Sázavě Pepíček Kudláček, no, a prostě, že to byl statnej stopař, kterej prostě, no, a sesbíral všechny papírky kolem jídelny, no, a za to prostě vůbec dostal stipendium, no, a prostě to stipendium, no, a tedy ho dostal, no, a prostě co bude dál, to prostě vůbec uvidíte.

Slyšeli jste slavného konferenciéra Zumana a nyní uslyšíte slavného zpěváka Limpopo: Já do revue se dal a udělám ji dobře, a ne pro úspěch snad, neb dřív než půjdu spat, zvířátku Limpopo, já musím dávat žrát. Já do revue se dal, ta překrásně dopadla, jediný úspěch byl, žádný to nepřežil, však my jsme dostali několik buchtíček a pak hrnek jídla.

Tento týden opustil definitivně sázavský tábor prof. Losenický s kompletní rodinou. Jeho odjezd byl doprovázen anabásí, kterou prodělal populární táborový jeep na cestě do Kolína, kam měla být rodina dopravena bez přesezení. Táborovému šerifovi a velkému náčelníku se však podařilo po této stránce předstihnout sázavský rychlovlak. – Z důvěrného pramene se hlásí, že Losenických, ačkoliv byli na cestě v plném počtu, nemohli jeepa utáhnout, čímž pochopitelně popudili proti sobě velkého šerifa, který je zvyklý na jiné tahouny, když jede s jeepem. Strašně urážky dopustil se na

výkonem také dokázal, že reumatismus, který prý mu brání chodit se koupat, je pouhá výmluva. Jinak se jeepovi celkem nic nestalo. Brzy po půlnoci se ruče vrátil do tábora, zatím co rodina nešťastného pana profesora absolvovala další cestu pravděpodobně pěšky a vícekrát jeepem nepojede, když neumí tlačit.

Zpravodajská kancelář sázavského rozhlasu upozorňuje vedení tábora na speciální vlastnosti asistentké Babušky staršího, které projevil Babuška minulý týden. Babuška svým rasantním vystoupením se stal postrachem všech táborníků, dovedl si zjednat respekt a vynutit četné následovníky co do pokřikování a pořívání po lidech. A tak jeho vlastní chata 13 jdouc ve stopách svého velkého učitele, pokřikovala při zajímavé honbě na jistou paní Kulhánkovou z Vranic a vyvolala konflikt tábor – Vranice. Vlastní příčinou tohoto konfliktu byla honba za pokladem, skvěle nakladená šmelinářským kantinským, Klapkou a Kaštanem, jinak zvaným žaludské eso. Jednotlivé etapy byly jednoznačně určovány: Hleďte mezi 350. a 680. pražcem na trati Rataje-Zruč, nebo: Hleďte v chatě 1–18, hleďte v té myši díře v okolí vlajky, ze které nejdříve vykoukne myš a podobně. V důsledku těchto skvělých určení byla pošlapána celkem jedna louka, zničeno koupaliště neplavců,

(Dokončení na straně 23.)

Volunteers For Europe – Dobrovolníci pro Evropu

... je ymkařský výměnný program dobrovolníků, který probíhá pod záštitou YMCA Europe (Evropské Aliance YMCA). V jeho rámci mohou dobrovolníci působit v některém z evropských sdružení YMCA v nejrůznějších aktivitách – práce s dětmi, rodinami a mladými lidmi, Ten Sing, sporty, informační centra, sociální práce, outdoorová centra... a to vše po dobu 2–12 měsíců.

Co přináší program dobrovolníkovi?

- zkušenost života v jiné kultuře
- nové znalosti a dovednosti a uplatnění těch stávajících
- zlepšení jazykových schopností
- pocit užitečnosti a smysluplného naplnění volného času
- nové přátele, zážitky a zábavu...

A co přináší hostitelské organizaci?

- zajímavé zpestření aktivit pohledem jiné kultury, jiného pracovního i životního stylu
- obohacení novými metodami a přístupy
- možnost získání zahraničního dobrovolníka, který už má zkušenosti s prací v YMCA

V rámci české Ymky teď existují 2 lokální Ymky, které pravidelně hostí dobrovolníky ze zahraničí: YMCA Orlová a YMCA v Ústí nad Labem. Pro české Ymky, které by měly zájem se do programu zapojit (jako organizace se zájmem hostit dobrovolníky ze zahraničí nebo vysílat do zahraničí české dobrovolníky), tu máme:

5. YMCA Volunteers For Europe kontaktní seminář 18.– 22. 2. 2010

Tábor J. A. Komenského v Bělči n. Orlicí nebo v Praze (bude upřesněno)

Na semináři se dozvíte, jak se úspěšně zapojit do programu Vfe jako dobrovolník, hostitelská či vysílající organizace a jak to pak celé v pohodě zvládnout (prezentace, diskuse, simulační hry, výměna zkušeností). Je to také jedinečná příležitost najít si pro své projekty partnery – účastníci budou z 26 různých lokálních a národních YMCA z celé Evropy!

Za kolik: 30% cestovného (v případě, že získáme pro seminář grantovou podporu) nebo **150 euro** (v případě, že podporu nezískáme)

Vice info a přihlášky na emailu: kristina.ambrozova@ymca.cz

Další informace o programu na: www.ymca.cz/zahranicni-programy/vfe/ nebo www.vfe.eay.org

FOTO: ARCHIV AUTORA

V srpnu letošního roku jsme se zúčastnili pionýrské akce v rumunském Banátu, a to prvního ročníku festivalu české kultury, který proběhl ve dnech 15. 8. a 16. 8. 2009.

Ymca Brno vypravila do Banátu s předstihem několika dní autobus naplněný nadšenci Banátu, kteří s vypravili společně s námi na poznávací cestu do českých vesnic a následně na festival, kam se přichystali přiložit ruku k dílu ve tvořivých dílničkách v rámci festivalových dnů.

Vyjeli jsme 10. 8. 2009 navečer z Brna směrem Rumunsko. Cesta nám trvala asi 12 hodin. Přece jen autobus není Ferrari a těch 900 km... První zastávka na nás čekala již v Břeclavi, kde jsme naložili Gajdošskou cimbálovou muziku (bez cimbálu), ale s basou a houslemi, které jsme umístili na zadní sedadla, aby se nástrojům hezky cestovalo. Poté jsme směřovali opravdu do Banátu, kde jsme se ocitli asi v deset dopoledne 11. 8. za krásného počasí ve vesnici Svatá Helena. Tam jsme vyložili některé věcičky a pokračovali dále pod Eibentál.

U Dunaje začalo naše dobrodružství. Do vesnice vede cestička hliněná, špatná pro auta, pro autobusy naprosto nevhodná. Naštěstí na nás čekala dvě přistavená autíčka našich přátel, krajanů z Eibentálu, a my mohli naložit ty těžké batohy a do vesnice vyjít jen tak nalehko a kochat se krásou Dunajské soutěsky. Když jsme se všichni vyškrábali na náves,

čekal na nás obídek u paní Anušky Iágrové, manželky stolaře, loukoťáře Jeníka Iagra. To byla opravdová záchrana a my s plnými bříškami vynikající slepičí polévky a speciality jménem sármy mohli vybalit batohy, spacáky a uložit se v místním kulturním domě, kde jsme měli spát první noc.

Navečer nám plápolal ohníček, u kterého se rozhodli někteří zůstat pod širákem do rána a pozorovat Perseidy na hvězdičkovém nebi. Bohužel v noci začalo krápat a pak i úplně přšelo, takže jsme se do kulturního domu přemístili nakonec všichni.

Na druhý den nás čekala výprava do vesnice Bígr vzdálená 16 km lesem pralesem, po cestě doly na antracit Baia Noua. Pan Švajner z Bígru byl však tak laskav, že si pro ty naše těžké batohy přijel svou dodávkou. A my s lehkou nohou mohli obdivovat krásy tamější přírody lesa pralesa a prolézt doly, o kterých mnozí tvrdili, že není možné, že ještě nedávno fungovaly.

Bígr je překrásný, rozkládá se ve tvaru kříže v sedle po kopci Kopřiva ve výšce cca 600 m. n. m.. Je tak starobylý a zachovalý, že se uvažuje o zapsání této vesničky do organizace UNESCO. Na chaloupkách se tyčí ještě hliněné komíny a babičky všechny vypadají, že jsou kouzelné.

My si opět nacpali bříška, tentokrát pečeným kancem, brambůrkami, polívkou, koláči a... Uložili jsme se v chalupách a spali a spali – teda až poté, co jsme zazpívali všechny písničky a povykládali se všemi lidmi.

Ve čtvrtek jsme pak museli bohužel dál. Dál dolů k Dunaji dalších 16 km, kde na nás měl v 16:00 hod. čekat autobus. Naštěstí jsme se několikrát v horku vykoupli v čistých tůních podél říčky Berzásky, viděli raky a rybičky, posbírali tony ostružin a bylo nám fajn. Batohy na nás čekaly dole ve vesnici Berzáska, kde nám byly opět složeny. Autobus dorazil přesně na minutu a pak hurá na Helenu.

Vesnice Svatá Helena je takovou bránou do Banátu. Jako jediná má asfaltovou silnici. Je tam nejvíc života, je takovým krajaňským vstupem. Právě proto měl festival probíhat právě tam. My se ubytovali po chalupách, každý byla adoptován svou krajaňskou rodinou, ulehl na 4 dny do pruhovaných peřin a užíval si veskrze kulinařských hodů. Myslím, že všichni přibrali tak 4 kila.

Ve čtvrtek nám začal pomyslně festival. Pobyt na Heleně byl spouštěčem koncertů už ten večer. Naši Gajdoši hráli až se hory zelenaly, další skupiny, které také již dorazily, ladily své nástroje, a tak se hrálo a zpívalo až do rána. V pátek zas a v sobotu zas a v neděli jakbysmet.

Takovou akci Svatá Helena asi nezažila.

Dlužno říci, že všichni byli vzorní, ohleduplní, a i když bylo živo ve dne i v noci, nekonaly se žádné potyčky ani problémy.

My jsme se v pátek ještě vypravili s naší skupinou na Dunaj, měli jsme domluvený převoz na lodích na dunajský ostrov, kde je podle legendy pochován vojevůdce Atilla i se svým pokladem... Kdo ví. My ho sice nenašli, ale měli jsme zážitek jako na Titanicu. Pravda, lodky místních rybářů v nás nebudily přílišnou důvěru, ale nakonec se všichni rozhodli a po prvních zvucích lodního motoru jsme vše ponechali osudu a udělali dobře.

Ostrov v Dunaji je plný zajímavých endemitů, je to taková džungle plná rostlin, zvířat a... odpadků, ale velmi zajímavý výlet. Na ostrově se volně pohybují divocí koně, jsou tam místy plážičky a někteří z nás se dokonce koupali a moc se jim to líbilo. Akorát sem tam vykoukl sumec nebo nějaká ryba z vody.

Na břehu nám Mariánka ze Svaté Heleny upekla sumce na

grilu a čevapčiči zvané michi, my se u toho slunili a hráli si na Chorvatsko, poslouchali muziku hlučně hrající z aut místních Rumunů, kteří si také dělali pláž, a vůbec nám bylo hezky... Zkrátka Rumunsko, ale folklór, který jen tak nenajdeš. Naopak byli všichni spokojení a těšili se na večerní koncerty ve vesnicích.

Sobota a neděle probíhaly ve festivalovém duchu. My ymkaři jsme před kulturním domem umístili stoly, navěsili letáky, hračky, šátky, blbůstky, dárečky a začali tvořit ve tvořivých dílnách všechno možné i nemožné. Hrozen dětí a dalších zájemců nás utvrdil v tom, že to byl dobrý nápad. Vyrábělo se dva dny od rána do večera. A bylo to moc fajn. Akce se zúčastnila i výtvarná dílna Matilda z Brna a také Duhový skřítek, firma zabývající se starými řemesly a rozličným tvořením.

V mezičase se nám podařilo vklouznout do místní školy, kde jsme zkontrolovali keramickou pec a první výrobky místních dětí. Pec jsme dovezli v červnu díky firmě Tvořivý Amos, která ji darovala místní škole. My jsme se podíleli nejen koordinací tohoto projektu, ale zakoupili jsme také další doplňky ke tvoření a dovezli dárky od firmy Buchler, která se zabývá prodejem pecí a doplňků k tvoření s hlinou.

V sobotu se na festivalu sešel snad celý Banát, vystoupily skupiny tanců a písní z jednotlivých vesnic. Ve dvě hodiny odpoledne prošel vesnicí průvod, každá skupinka před sebou hrdě nesla tabuli se jménem své vesnice a my fotili a poslouchali.

Vystoupil i konzul ČR v Rumunsku, primár Coroniņ, předseda Svazu Čechů a další a další...

FOTO: ARCHIV AUTORA

Hrálo se, tančilo, juchalo a na druhý den se představily kapely z Čech nejen folklorní. Představila se skupina Sanitka se svým nezaměnitelným saxofonem, zařídili jsme si s Propaganjou, Helemese, šermovali nám rytíři a nakonec velmi očekávanou dorazil Jirka Macháček se svým Migem 21 a nezapomenutelnou písní Malotraktorem... Došlo i na zpěv národní hymny a pak loučení nebralo konce.

Už teď je jasné, že příští rok festival v Banátu bude a my jako YMCA s ním...

Lucie Jakubů

Nový rekord v Ostravě!

Dne 30. 10. 2009 jste mohli vidět velmi nezvyklou událost u zastávky Hotelový dům Hlubina. Megasbor o více než 150 lidech se vměstnal do autobusu Dopravního podniku Ostrava, zazpíval píseň „Včelín“ od Čechomorů a tímto vytvořil nový český rekord (největší pěvecký sbor v ostravském autobuse). Nápad to byl sice trochu bláznivý, ale tito mladí lidé jsou zvyklí na nezvyklé věci. Tato akce byla totiž součástí festivalu pro mladé lidi z celé republiky. Sestnáct sborů se spojilo, aby se během 3 dnů naučilo 4 společné písně a spoustu různých dovedností od strhující fireshow přes historický šerm až k latinskoamerickému tanci. Všechno potom předvedli na závěrečném koncertě v klubu Akcent.

V Ostravě funguje TenSing již 8 let a jsou tu 3 sbory. Ačkoli jsou to pěvecké sbory zpívající za doprovodu moderní rockové kapely, jde především o vzájemné vztahy, zábavu a vytvoření bezpečného zázemí, kde mladí lidé mohou růst v oblasti umění, ale také duševně a duchovně.

Hlavní organizátor festivalu, Andy Gibson, akci komentoval slovy: „Chtěli jsme udělat něco úplně jedinečného, nového, chtěli jsme oživit prázdniny nejen sobě, ale i kolemjdoucím. Jsme velmi vděční DPO za jejich odvahu a bezplatné zapůjčení vozu, panu starostovi Ing. Jiřímu Volochovi a Městskému obvodu Ostrava - Jih za záštitu a finanční podporu

a ZŠ a MŠ MUDr. Emílie Lukášové za ubytování. Myslím si, že se celá akce podařila, všichni si ji užili a určitě jsme nastavili laťku dost vysoko!“

Co je Československý tensingový festival (ČSTS)?

ČSTS je festival všech českých a slovenských tensingových skupin, který každoročně pořádá občanské sdružení YMCA DAP. Kromě tensingových koncertů je pro účastníky přichystána spousta kvalitních a zajímavých workshopů, zábavné hry a poutavá zamyšlení. Festival je příležitostí, jak vidět výsledky práce jiných TS skupin, navázat nová přátelství a zažít nevšední zážitky.

YMCA DAP (důvěra, alternativa, prostor) je jednou z mnoha kolektivních členů YMCA v ČR. Její úlohou je podporovat české tensingové hnutí. To dělá především pravidelným pořádáním tensingových akcí na celonárodní úrovni. Mezi tyto akce patří i **Československý tensingový festival (ČSTS)**, jehož 11. ročník se uskutečnil letos v Ostravě.

Na www.festival.tensing.cz a www.tensing.cz naleznete více informací a fotek.

Andy Gibson

Český Banát

Výstava o životě a tradicích obyvatel českého Banátu (12. 9. 2009–28. 3. 2010). Musaion, Národopisná expozice NM, Letohrádek Kinských, Kinského zahrada 98, Praha 5.

Výstava přibližuje návštěvníkům doklady života tamní české komunity, která se po dobu dvou set let vyvíjela v odtržení od české majoritní společnosti, ale která v mnohých rysech zachovala duchovní i materiální hodnoty tradiční lidové kultury. Návštěvníci tak mají možnost se důkladněji seznámit s tradicí i současností tohoto mimořádně zajímavého kraje nad Dunajem na hranicích Rumunska a Srbska – malého kousku vzdálené země, kde se přes všechny peripetie osudu dodnes uchovaly nejen stopy české tradice, ale i čistý český jazyk.

Výstava představuje nejen materiální i duchovní kulturu českých vesnic v rumunském Banátu, ale i tamní krajinu a přírodu, která život místních obyvatel stále značnou měrou ovlivňuje. Vedle řady dokladů všedního života ze sféry zemědělství, hospodářství a obživy českých krajanů se návštěvníci mohou důkladně seznámit i se slavnostními chvílemi obyvatel českého Banátu v podobě svátečních krojů, svatebních oděvů či unikátních masek a dalších předmětů spjatých s výročními i rodinnými zvyky. Nedílnou součástí

výstavy je i fotografická galerie seznamující s všedními i svátečními okamžiky ze života česky hovořících obyvatel rumunského Banátu. Výstava je doplněna řadou tematických doprovodných akcí jako setkání krajanů, koncerty, řemeslné dílny, promítání filmových dokumentů, přednášky, soutěž o nejlepší návštěvnickou fotografii z Banátu či ochutnávky banátských specialit. Zapojte se také vy do fotografické soutěže s tematikou českého Banátu.

Zdroj: <http://www.nm.cz>

FOTO: ARCHIV AUTORA

Thajská masáž – peklo na zemi

O Thajkách se říká, že jsou milé a submisivní. Blbost! Tuhle fámou mohl vypustit jen někdo, kdo nikdy nebyl na tradiční thajské masáži. Od pátku jsem přesvědčená, že thajská masáž patří mezi bojové sporty, a zdály se mi už dva sny, ve kterých figurovala sadistická thajská masérka. Ještě v pátek odpoledne jsem si naivně myslela, že snáším dobře fyzickou bolest. V zimě mi k narozeninám kolegové z kanceláře darovali poukázku na 60 minut tradiční thajské masáže. Moje prohlášení, že jsem nikdy na thajské masáži nebyla, vzbudilo v kanceláři zlomyslné veselí (už to mě mělo varovat). Jediná informace o thajské masáži, ke které jsem se probádala, byla jakási spojitost s akupresurou, tedy stimulací citlivých bodů na těle. No bóže! Táta se v mých dvanácti začal fanaticky zajímat o **východní medicínu** a používal mě několik měsíců jako laboratorní pokusné médium. Zabodával do mě malé jehličky a nadšeně si zapisoval každý můj srdceryvný výkřik. Mě nějaká thajská srandička nemůže složit, říkala jsem si naivně.

K návštěvě thajského masážního salónu mě donutila až expirační doba mojí dárkové poukázky a potouchlé hecování kolegů. Po týdnu plném přesčasů u hučícího monitoru jsem se upřímně těšila, jak ze mě, shrbené zablokované kancelářské krysy, milá submisivní Thajka vyrobí za hodinu pružnou kočičku.

V právnickém mundúru a prošlapaných lodičkách jsem došmajdala v sedm večer k salónu a odevzdala usměvavě slečně na recepci poukázku na hodinu rajského relaxačního požitku a již zmíněné prošlapané lodičky. Obratem jsem vyfasovala plastové papuče a byla jsem odvelena do čekacího křesílka, před kterým se válely časopisy opěvující východní medicínu, svíčky, meditaci a prostě všechny ty serepetičky, co zavání spánkem a vanilkou. Začala jsem se intenzivně těšit!

Přichází asi padesátiletá Thajka s vyšitou jmenovkou „May“ a zamává na mě mile, abych jí následovala. To ještě netuším, že to od ní bude jediné přátelské a nebolestivé gesto. Ocitám se sama v malinké žluté místnosti s podložkou na zemi, židlí a obrázky jak z čínské restaurace. Svlékám si šaty. Hezky to tam voní.

Za okamžik vstoupí May s kýblem a hadrem, ukáže mi na prsa, zamračí se a významně zakrouťí hlavou. Svlékám si zmateně podprsenku (ještě, že mi nepřidělili thajského maséra) a rozpačitě sedím jen v bombardáčkách. May mi myje nohy v kýblu a po celodenním pobíhání v uzavřených botách na podpatku to skutečně vítám. Vrním a dostávám se do lehkého meditačního tranzu.

„Nebude to bolet, žene?“ ptám se přátelsky, aby nebylo ticho.

„Bolééééé!!!“ přikyvuje nadšeně Thajka přízvukem vietnamského trhovce.

Lehám si na záda a May mi masíruje chodidla, víčka se mi klíží. V pokoji zní tichá asijská hudba a já zvolna usínám.

„Úáááááááááá“ kousnu se úle-
kem do jazyka a řvu jak tele na
jatkách ve chvíli, kdy mi Thajka
bez jakéhokoliv varování zaboří
loket do třísla a lehne si na něj.

Dostávám bolestivou křeč do
pravé nohy. Šikmooká masérka
spokojeně zabrumlá a vyvrá-
tí mi pravou nohu zcela mimo
oběžnou dráhu kloubu a opět
zalehne. Teď už nemůžu ani řívat
a z očí mi samovolně vytrysknou
slzy. Představa, že to samé
mě čeká ještě na levé noze mě
dohání k šílenství. Pár dní před-
tím jsem uběhla víc jak čtvrt-
maraton dohaje, ta ženská se
trefuje cíleně přesně do těch
namožených bodů. Za chvíli
vykřiknu dokonce nekontrolova-
telně jakousi sprošťárnu! Thajka
se usmívá (evidentně neslyší

zoufalé vulgární výkřiky poprvé). Po patnácti minutách už jen rezignovaně ležím a mezi vlastními skřeky pozoruju hodiny, na kterých pochoduje vteřinová ručička tempem válečného krypla, kterého se ze mě ostatně May snaží udělat. Ta ženská by se měla jmenovat Mayday, protože přesně to se mi chce křičet!

Následující půlhodinu trávím s výhledem na podložku a oplácaná Thajka mi dupe a rajtuje po chodidlech a zádech, což prokládá zapichováním prstů do extrémně bolestivých bodů, tupými údery hranou ruky do namožených svalů, a káravými výkřiky slova: „RELAX, RELAX!“

Po tváři mi teče slza ještě ve chvíli, kdy mi rukama mastnými od masážní emulze masíruje můj nalíčený obličej a celou vlasovou část hlavy.

Po tom, co se mi zcela v závěru několikrát pokusila zlomit vaz, natáhla ruku pro dýško. Doplazila jsem se k peněžence a vysypala jí do dlaně vše kovové.

Thajka odešla a mně se stal zázrak. **Něco mi říkalo vstaň a chod.** Opatrně jsem se sebrala ze země. Prošla jsem se cvičně po žíněnce a bylo mi jako kdyby mi ze zad seskočila gorila. Doslova jsem se vznášela po pokoji tak lehce, až mě napadla kacířská myšlenka, jestli mi Thajka ten vaz skutečně nezlomila a já nejsem svoje vlastní duše.

S mastnou hlavou a naolejovaným obličejem jsem se dovnějšela domů jako holubice. A efekt trvá celý víkend! Jsem taková **milá a submisivní.**

A kdo ví, **třeba jednou zas, nechám si tam zlámat vaz.**

Renata Francová

(vyšlo 20. 7. 2009 na internetovém blogu, francova.blog.idnes.cz)

Sázava volá

(Dokončení ze strany 16.)

na den znemožněno projíždění sázavského rychlíku v úseku Soběšín – Kácov, Vranická zastávka zmizela s povrchu zemského, poněvadž honebníci vytrhli ceduli s nápisem: Vlák zastaví pouze na znamení – zastávka Vranice; byly zničeny nervy jednoho táborového ředitele, jednoho starce, který má syna na vojně, a paní Kulhánkové, z jejíž rozmluvy s panem ředitelem přinášíme tuto zajímavou reportáž:

Pan ředitel: „Dobrý den, paní Kulhánková, stala se nám nemilá věc. To víte, ale najdou se někteří jednotlivci, kteří kazí pověst tábora...“

Paní Kulhánková: „To máte pravdu, pane řediteli, vono jich bylo na tý louce asi sto.“

Pan ředitel: „Hm, ale jistě nám můžete určit toho, kdo na vás pokřikoval.“

Paní Kulhánková: „To nemůžu, pane řediteli, voni na mě pokřikovali všichni.“

K další informaci uvádíme, že při honbě se nejvíce zpotil vůdce chaty č. 14, když přerovnával haldu dříví u kuchyně z radosti nad nalezenou první cenou bafnul do náruče jednoho stopaře a skočil s ním na hřebík.

Ted Bernt a Miloš Vavruška

(Z Almanachu Masarykova letního tábora YMCA na Sázavě, sezona 1945–1946.)

ZA SVOBODU! BE FREE!

Výstava k 20. výročí pádu komunistického režimu v Československu v Nové budově Národního muzea, Vinohradská 1, Praha 1

Již druhá výstava v Nové budově Národního muzea přibližuje atmosféru v Československu v 50., 70. a 80. letech 20. století a lehce se dotýká také let 60. Pojednává o šíření svobodných informací a propagandě, prezentuje různé pohledy na jednotlivé události, atmosféru doby a problematiku informací a přístupu k nim obecně.

Výstava, která potrvá od 17. 11. 2009 do 6. 7. 2010, je rozdělena do dvou velkých částí. První je věnována 50. létům – jejich temnějším stránkám, jakými byly např. politické procesy, neprostupnost hranice či změny ve struktuře společnosti. Představuje pronikání informací zvenčí prostřednictvím poslechu zahraničního rozhlasu, který je symbolizován balonem, z něhož se na území republiky shazovaly letáky Rádía Svobodná Evropa. K vidění je zde také soudní ohrádka z politických procesů a dopisy Milady Horákové z vězení.

Druhá část je věnována druhému dvacetiletí komunistické totality v Československu, které se na jednu stranu vyznačuje propagandou normalizátorů na druhou stranu postupně se rozšiřujícím prostorem svobody. Doba je symbolizována uzavřením se do soukromí. Zahraniční vlivy se projevují nejen rozhlasovým vysíláním, ale také rostoucím přílivem exilové literatury. Narůstá i domácí skrytý nezávislý kulturní život a tvorba nezávislé literatury samizdatu. Připomíná se zde také stylizovaná samizdatová dílna, cesty exilové literatury do Československa a vysílání Rádía Svobodná Evropa. Nově jsou vystaveny stroje k výrobě samizdatu a návštěvníci mají možnost vyslechnout i unikátní nahrávky telefonátů z Československa pro Rádio Svobodná Evropa.

Výstavu uzavírá Sametová revoluce a pád Berlínské zdi. Ve stylizovaném prostoru semknutém Berlínskou zdí mají návštěvníci možnost seznámit se s dobovým tiskem, samizdatem a činností Občanského fóra. Výstavu Národní muzeum připravuje společně s Vojenským historickým ústavem Praha a Senátem Parlamentu České republiky.

Ve foyer nové budovy Národního muzea se zároveň pod záštitou Velvyslanectví Lotyšské republiky v ČR; její exelence Argity Daudzeové koná doprovodná panelová výstava Ohlas Pražského jara a Charty 77 v Lotyšsku a Pobaltí. Na ní se organizačně a mediálně spolupodílí Středisko společných činností v. v. i. AV ČR a Klub slovenské kultury v ČR.

Zdroj: <http://www.nm.cz>

Být viděn – jak prezentovat YMCA

Na počátku listopadu, přesně 6. 11. 2009 proběhl v zasedací místnosti na ústředí YMCA v ČR v Praze další z řady vzdělávacích seminářů pro zaměstnance a dobrovolníky YMCA, tentokrát na téma komunikace s médii a veřejností, se zaměřením na vizuální podobu prezentace naší organizace (plakáty, pozvánky, weby apod.). Školitelem byl Radek Daniel, odborník na PR, spolupracovník několika reklamních agentur, který nám již přednášel na loňském SeZamu – setkání zaměstnanců. Provedl nás teoretickým základem i praktickými tipy pro správnou prezentaci a okomentoval ukázky současných propagačních materiálů kolektivních členů YMCA, což bylo pro účastníky asi nejvíce napínavé.

Byl představen také nový grafický manuál YMCA v ČR, který zavazuje všechny členy YMCA k dodržování jasných pravidel při používání loga YMCA na nejrůznějších prezentačních výstupech. Během semináře zazněl z řad účastníků i námět na možnost zpracování grafických šablon pro plakáty či pozvánky, které by mohli využít méně zkušení organizátoři akcí v této oblasti. Seminář byl určitě zajímavý a inspirativní a pomohl účastníkům ujasnit si důležitá pravidla pro kvalitní a správnou prezentaci YMCA. Tomu určitě přispěla i skuteč-

FOTO: J. V. HYNEK

nost, že nešlo jen o obecné připomenutí PR a typografických pravidel, ale že přednášející obsah semináře velmi důkladně připravil pro potřeby právě naší organizace YMCA.

Jaroslav V. Hynek

Kulturní časopis Nekultura.cz

Internetový časopis Nekultura.cz existuje už přes tři roky a vznikl, aby čtenářům nabídl něco, co tehdy chybělo a dosud ve velkém měřítku chybí – reflexe umělecky kvalitních děl, kterým není věnována patřičná pozornost. Redakce časopisu tvoří zejména začínající žurnalisté a umělečtí kritici – studenti vysokých, ale také středních škol. V redakčním týmu však dlouhodobě působí také starší redaktori, kterým Nekultura

poskytuje prostor pro jejich práci, neboť tištěná média jsou omezoována čteností a počtem řádků textu. V čer-

venci tak vyšel například rozhovor s dlouholetým brněnským divadelním hasičem, jiné odborné časopisy nebo deníky by o něj zájem neměly.

Cílem Nekultury není reflektovat veškeré umělecké dění, ale naopak cíleně vybírat ty umělce a jejich díla vynikající nad ostatní a nebo upozorňovat na díla bez umělecké hodnoty. Jde o mladý a svěží pohled nastupující generace kritiků a kulturních žurnalistů, jejichž názor je veden k jasné argumentaci a není nijak cenzurován. Nekultura se zaměřuje na oblast současného filmu, hudby, divadla, literatury a výtvarného umění. Od letošního roku pak přinášíme ve filmové, hudební i divadelní rubrice pravidelné kulturní tipy. Nekultura tak přestala umění pouze zpětně nahlížet a začala jej také aktivně doporučovat. Na komunitních serverech vzniklo několik „nekulturních“ skupin a občasně se příznivci Nekultury scházejí nejen ve světě internetu.

Rád bych vás pozval ke čtení Nekultury, neboť je časopisem, za nímž si osobně stojím a doufám, že i vám přinese v kulturním dění patřičný přehled a přinese vám velké množství nezapomenutelných kulturních zážitků. Současně také dlouhodobě hledáme posily našeho redakčního týmu a také zavedené společnosti, které by na náš chod přispěly výměnou za vzájemné partnerství.

BcA. Václav Bartoš, foto: archiv autora

Právníci bezplatně pomáhají řešit spory s obchodníky z EU

Češi stále častěji nakupují v zemích Evropské unie. Hledají nízké ceny a kvalitnější výrobky i služby za hranicemi České republiky, například pomocí internetu. Ale co když přitom narazí? Co když se zahraniční prodejce ukáže být nepoctivým, upírá spotřebiteli jeho práva, nechce například vyřídit jeho reklamaci či vrátit zálohu, a situace se už zdá beznadějnou? Pomoci může Evropské spotřebitelské centrum (ESC), jehož právníci bezplatně řeší přeshraniční spotřebitelské stížnosti.

Modelový případ: zakoupíte si v Německu kávovar. Ten chcete následně reklamovat, jenže prodejce vaši reklamaci vyřídí ve váš neprospěch a pak s vámi přestane komunikovat. Asi nestojí zato se kvůli kávovaru soudit nebo jezdit za obchodníkem šest hodin tam a stejnou dobu zpátky. V takovém případě je snazší zaslat právníkům Evropského spotřebitelského centra doklad o zakoupení a dosavadní komunikaci s prodejcem. Právníci posoudí oprávněnost vašich požadavků a předají případ kolegům z německého ESC, kteří pak kontaktují přímo prodejce a upozorní ho, že se nechová v souladu s platnými předpisy.

„Prodejce pak většinou věc vyřídí ve prospěch spotřebitele, naše úspěšnost je asi 70 procent,“ konstatuje Tomáš Večl, ředitel Evropského spotřebitelského centra České republiky. Síť ESC má pobočky vedle členských států EU také v Norsku a na Islandu. „Důležité je přitom pro obchodníky i vědomí, že naše centra v 29 zemích mohou také podávat podněty správním orgánům, které po zjištění porušení právních předpisů udělují pokuty. My například České obchodní inspekci dáváme podněty na prošetření chování českých obchodníků vůči spotřebitelům ze zahraničí. Mnohdy se také může jednat o chybu v systému reklamací větší společnosti, která má tako-

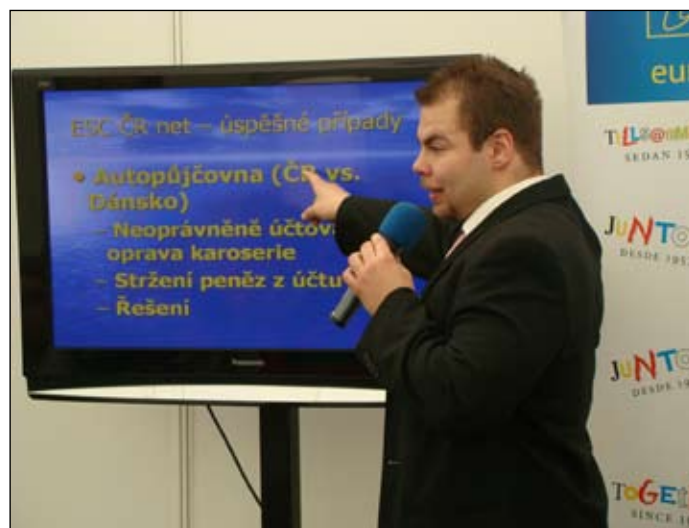

FOTO: ONDŘEJ TICHOTA

vých stížností hodně a některou omylem nevyřídí. Stačí na ni tedy z naší pozice jen upozornit a vše jde poměrně rychle.“

Pokud případ nevyřeší úspěšně právníci ESC, poradí spotřebiteli, jak postupovat dál. Existují totiž nové právní nástroje, například systém mimosoudního řešení sporů, dále rychlé a levné soudní řízení o drobných nárocích do 2 000 euro a také evropský platební příkaz pro nároky nad 2 000 euro.

Síť 29 center má vysokou úspěšnost řešení sporů spotřebitelů s obchodníky z jiných zemí EU, Norska či Islandu.

Řeší reklamacie zboží i služeb

„Máme hodně případů nevyřízených reklamací elektroniky při nákupu přes internet. Pak jde i o případy nedodání již zaplaceného zboží, neoprávněné strhávání peněz z platebních karet zákazníků a podobně. Jsou zde ale i stížnosti na výrobu věcí na zakázku, třeba kamen, stolů, kuchyní nebo i kajaků a koňských kočárů,“ vyjmenovává Tomáš Večl, jaké případy jeho centrum řeší. „Naše pomoc se týká i služeb, takže asistujeme turistům, kteří mají problém se zahraniční cestovní agenturou či hotelem, nebo cestujícím, kteří žádají refundaci za zrušený či zpožděný let nebo za poškození zavazadla v letecké dopravě.“

Statistiky ESC však nejsou důvodem proč nenakupovat na evropském trhu, naopak – tato služba má posilovat

důvěru obyvatel zemí Evropské unie ve výhody evropského trhu. Lidé si totiž mohou být vědomi, že nezůstanou ve svém případném těžko řešitelném sporu osamoceni. „Naše české centrum řeší několik set případů ročně a samozřejmě je mnohem více těch přeshraničních nákupů, které jsou bez problémů,“ uklidňuje případné skeptiky Tomáš Večl.

Máte problém s prodejcem z EU?

V případě již vzniklého problému je nejhodnější vyplnit jednoduchý elektronický formulář na internetových stránkách www.coi.cz/esc a přiložit doklady ke koupi zboží či služby a předchozí komunikaci s obchodníkem.

„Samozřejmě jsme spotřebitelům k dispozici i na telefonu, a to na čísle 296 366 155 a na e-mailu esc@coi.cz,“ podotýká Ondřej Tichota, specialista komunikace ESC, a dodává: „Kontaktují nás i lidé se žádostmi o informace o jejich právech na evropském trhu, třeba když si chtějí něco koupit v zahraničí a nejsou si svými právy jisti.“

Služby Evropského spotřebitelského centra jsou pro spotřebitele bezplatné. Činnost centra je financována Evropskou komisí a Českou obchodní inspekcí, při níž české ESC působí. Užitečné informace týkající se nákupu zboží a služeb v zahraničí najdete na www.coi.cz/esc.

SOUTĚŽ PRO SPOTŘEBITELE VYHRAJTE NOTEBOOK!

Máte zajímavou zkušenost se zahraničním obchodníkem?

Pokud ano a můžete tento problém dokázat například dokladem o zakoupení zboží či služby nebo komunikací s prodejcem, můžete se přihlásit do soutěže o nejzajímavější či nejtípnější zkušenost s prodejcem ze země EU, Norska či Islandu.

Vyhrát můžete notebook za 20 000 Kč, videokameru za 10 000 Kč nebo fotoaparát za 5 000 Kč.

Napište e-mail na esc@coi.cz, krátce v něm popište svoji zkušenost a přiložte potřebný dokument o zakoupení zboží či služby, případně komunikaci s obchodníkem. Soutěž trvá do ledna 2010, kdy je také uzávěrka pro případné zájemce, a výsledky budou vyhlášeny v březnovém čísle magazínu pro spotřebitele TEST, který soutěž pořádá spolu s ESC ČR.

Zjištění Proteinu: *Dle našich informací se nemusí jednat zrovna o bombastický problém nebo vyloženou taškařici. Takže se neváhejte přihlásit, i když si nebudete třeba moc věřit – šance vyhrát je reálná.*

ESC ČR pomáhá řešit tyto problémy s obchodníky z EU, Norska a Islandu

- nevyřízené reklamace zboží a služeb všeho druhu (nejčastěji elektroniky)
- nedodání již zaplaceného zboží
- problémy s dopravcem, cestovní agenturou či hotelem
- žádosti o refundace za zrušené či zpožděné lety
- žádosti o kompenzace za poškození zavazadel v letecké dopravě
- žádosti o vrácení DPH zaplaceného při koupi nového vozu

Jaké případy řešila síť ESC

Čech si rezervoval několikadenní pobyt v maďarském hotelu. Rezervace mu byla potvrzena e-mailem, přičemž z karty mu byla stržena částka 66 EUR za pokoj a noc. Nicméně, na webu hotelu byla uvedena cena 12 500 HUF, což je zhruba 45 EUR. Přestože si na rozdíl mezi oběma částkami spotřebitel stěžoval nejprve e-mailem týden před svým příjezdem a pak i přímo na recepci hotelu po příjezdu, musel zaplatit vyšší cenu „pro cizince“. Tato cenová politika se mu zdála neférová. Po neúspěšných jednáních s hotelem se Čech obrátil na Evropské spotřebitelské centrum pro ČR, jehož právníci mu ve spolupráci s maďarskými kolegy velmi rychle pomohli vymoci zpět výrazný rozdíl v uvedených cenách za ubytování.

Česka si půjčila automobil při dovolené v Dánsku a po návratu domů zjistila, že jí autopůjčovna strhla peníze skrze její platební karty, a to údajně za opravu karoserie. Dodatečné stržení peněz z karty spotřebitele je v západní Evropě poměrně běžnou praxí a bývá ošetřeno ve smlouvě o poskytované službě. Češce se však tento postup nelíbil, protože si žádného poškození vozu nebyla vědoma. Obrátila se proto na obchodníka, který však trval na svém a neměl v úmyslu jí peníze vrátit. Protože dohady nevedly ke zdárnému konci, využila spotřebitelka bezplatných služeb právníků Evropského spotřebitelského centra pro ČR. Ti ve spolupráci s dánskými kolegy vyzvali dánského provozovatele autopůjčovny, aby prokázal, že spotřebitelka karoserii skutečně poškodila – v tomto případě totiž důkazní břemeno bylo na jeho straně. Jenže Dán toho nebyl schopen, a protože byl jeho nárok neoprávněný, vrátil české spotřebitelce peníze zpět na její účet.

Estonský spotřebitel letěl loni v srpnu s českým dopravcem přes Prahu do New Yorku a při cestě se mu ztratil kufr. Spotřebitel se dlouho dohadoval s dopravcem o náhradě škody, aerolinky ale jeho žádost o kompenzaci ve výši 1690 EUR nechtěly přijmout a požadovaly doklady o zakoupení potřebných věcí v New Yorku. Spotřebitel se nakonec obrátil na Evropské spotřebitelské centrum v Estonsku, které oslovilo české kolegy, a ti kontaktovali dopravce, který nakonec nabídnul kompenzaci ve výši 627 EUR. Tuto nabídku spotřebitel v květnu 2009 přijal.

Naletěli internetovým podvodníkům se vstupenkami

Chtěli na koncert své oblíbené zpěvačky a zaplatili vstupenky přes internet. Jenže lístky nikdy neviděli, protože se stali oběťmi dobře připraveného podvodu.

„Poslali peníze neoprávněnému prodejci, který neměl žádný vztah se zpěvákem ani s pořadajícím agenturou. Ukradl loga z oficiálního webu pořadatele a s hodnověrnou webovou adresou nabízel vstupenky v hodnotě zhruba 1 500 korun,“ říká Tomáš Večl, ředitel Evropského spotřebitelského centra (ESC) pro ČR.

Koncert náctileté zpěvačky v irském Dublinu byl při oficiálním prodeji vyprodán během několika minut. Jenže někteří rodiče zklamaných dětí, které se na koncert těšily, následně objevili možnost zakoupit ještě nějaké lístky online. A tu možnost chtěli využít.

„Byli nepozorní a rezervaci provedli na webové stráně, která ani neuváděla povinné kontaktní údaje. To je jedna ze základních známek podvodu,“ konstatuje Ann Nevillová z irského ESC, které se zabývalo stížnostmi lidí z různých zemí Evropy. „Nikdo, kdo zaplatil na onom webu, vstupenky neobdržel. Neuvidí už ani svoje peníze, protože falešný prodejce nepochází z Evropské unie a pro policii je prakticky nemožné ho dohledat.“

Je proto lepší být před nákupem obezřetní a ověřit si základní informace, které mohou pomoci podvod odhalit. „Zjistěte si, kdo dané stránky zaregistroval, jak získal vstupenky k prodeji. Je dobré zeptat se i v místě konání, kdy bude zahájen prodej vstupenek, a případně zda už není vyprodáno. Na internetu se podívejte, jaké zkušenosti měli s danou webovou stránou jiní

Právníci bezplatně pomáhají...

(Dokončení ze strany 26.)

Švéd si objednal ubytování v Dánsku a při platbě předem složil kauci 500 EUR. Po návratu z dovolené předpokládal, že dostane kauci zpět. Jenže dánský poskytovatel ubytování mu 100 euro nevrátil, protože švédský spotřebitel údajně poničil zařízení budovy. Švéd si však ničeho takového nebyl vědom a ani nebyl na údajné nesrovnalosti upozorněn při svém odjezdu. Proto nadále požadoval své peníze zpět. Jenže s prodejcem, trvajícím na své verzi, nebylo možné se dohodnout přímo, tak se Švéd obrátil na Evropské spotřebitelské centrum Švédsko, které mu mohlo pomoci. V tomto případě byl totiž povinen unést důkazní břemeno a prokázat své nařčení poskytovatel ubytování. Ale protože toho nebyl schopen, v jakémkoli soudním či mimosoudním sporu by prohrál, což mu právníci dánského Evropského spotřebitelského centra objasnili. Proto se švédský turista svých peněz nakonec dočkal, a to bezplatně a bez nutnosti vést soudní spor.

Ondřej Tichota

lidé, a ujistěte se, že znáte plnou geografickou adresu a také funkční pevnou telefonní linku prodejce,“ radí Tomáš Večl z českého ESC, jehož právníci bezplatně pomáhají spotřebitelům v jejich sporech s prodejci zboží a služeb ze zemí EU, Norska a Islandu.

Také je dobré přesvědčit se, že je jasně uvedena cena vstupenky a místo v hledišti a že existuje postup pro vrácení peněz v případě, že něco nevyjde podle předpokladů, třeba že bude koncert zrušen.

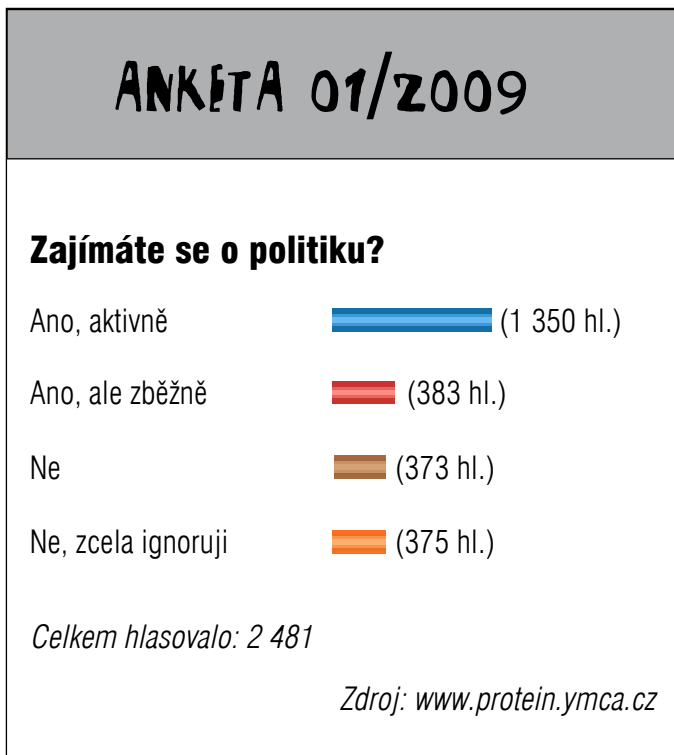
„Platí tedy totéž co u jakéhokoli nákupu přes internet. Zjistěte si, kdo je na druhé straně, tedy s kým uzavíráte obchod a jaké jsou podmínky tohoto obchodu,“ doporučuje Tomáš Večl.

Nedávný průzkum ve Velké Británii ukázal, že jeden člověk z pěti zná někoho, kdo zakoupil vstupenky na hudební, sportovní či divadelní událost z podvodné webové stránky. Jeden člověk z dvanácti už byl podle tohoto výzkumu podveden při nákupu vstupenek přes internet – 80% z nich bylo podvedeno loni. Každá z těchto britských obětí podvodů přišla v průměru o 80 liber, tedy o zhruba 1 800 korun.

Evropské spotřebitelské centrum pro ČR poskytuje informace o právech spotřebitelů na společném evropském trhu a pomáhá a radí spotřebitelům v jejich sporech s obchodníky z jiných zemí Evropské unie, Norska a Islandu. Zprostředkovává i možnosti mimosoudního řešení sporů spotřebitelů s obchodníky. Činnost centra spolufinancují Evropská komise a Česká obchodní inspekce. Více na www.coi.cz/esc.

Ondřej Tichota
PR Adviser ESC
tel.: 296 366 135, otichota@coi.cz

Na webu našeho časopisu jsme našim čtenářům položili otázku, zda se zajímají o politiku. Musím říct, že výsledek mě překvapil, a to pozitivně. Téměř 70% respondentů odpovědělo, že ano, z toho přes 54% kliklo dokonce na aktivní ano. To si dovolím interpretovat jako skutečnost, že Protein čtou odpovědní lidé, kterým není lhostejné, jak je spravován stát, ve kterém žijí. Naopak se svým přístupem chtějí na jeho směřování podílet. Pokud si mohu dovolit ještě odvážnější interpretaci, pak bych se opovážil předpokládat, že kliknutí na aktivní ano může znamenat i to, že takovýto člověk chodí k volbám.

Vždyť právě proto pozval T. G. Masaryk, prostřednictvím své dcery Alice, v roce 1919 YMCA do tehdejšího Československa, aby pomohl rozvoji demokratického myšlení v nově se rodící republice. Jsme rádi, že tyto principy zůstaly YMCA vlastní i po 90 letech, i když se dvěma přerušeními – fašistickým a komunistickým.

Jsme vděční za to, že posledních 20 let můžeme opět navázat na to nejlepší z prvorepublikové YMCA a vést další generaci ke stejným hodnotám – demokracie, svobody a odpovědnosti. Být demokratem znamená být takovým jak v osobním, tak společenském životě.

Pokud tedy pro tento případ zůjme zájem o život společnosti na politiku, můžeme díky uvedené anketě konstatovat, že naše čtenáře politika zajímá, a to je možná signál k tomu, že by se v Proteinu mohl občas nějaký článek na politicko-společensko-ekonomické téma objevit.

J. V. Hynek

YMCA – prostor pro Tebe

Jak možná víte, např. z minulých čísel Proteinu, vyhlásila YMCA v lednu 2009 soutěž o své motto. Proces hledání motta byl velmi komplikovaný, několikakolový, ale po 9 měsících se narodilo. Úkol to byl nesnadný, neboť vymyslet a zformulovat krátký slogan, který by vystihoval neuvěřitelně pestrou škálu aktivit, programů a forem práce YMCA, není jednoduché. Musí být dostatečně obecné, aby bylo možné ho používat co nejširěji, ale na druhou stranu musí být dostatečně konkrétní, aby mělo obsah, který dokáže posláni YMCA nějak vystihnout a přiblížit veřejnosti.

Z tvrdé konkurence původně 42 mott bylo do semifinále vybráno 7 nejzajímavějších návrhů: YMCA – mnoho cest, jeden cíl. YMCA – mladí po celý život, YMCA – místo pro tebe!, YMCA – cesta k druhým, YMCA... a život má smysl, YMCA – vztah na celý život, YMCA – cesta k odpovědnosti a YMCA – prostor pro Tebe. Ve finále se utkaly tři návrhy, které v ymkařské anketě mezi 260 respondenty dostaly nejvíce hlasů. Byly to: YMCA – mnoho cest, jeden cíl, YMCA – cesta k druhým, YMCA – prostor pro Tebe. No a jak už hlásá samotný nadpis tohoto příspěvku, zvítězilo právě toto motto.

YMCA tak bude v následujících letech používat pro přiblížení svého posláni veřejnosti slogan YMCA – prostor pro Tebe. YMCA je skutečně prostorem, který nabízí především mladým lidem příležitost pro zapojení se do kvalitních programů a projektů. Ty vytvářejí prostor, který mohou využít další... Děti a mládež, kteří chtějí svůj volný čas trávit smysluplně.

J. V. Hynek

Reklamní předměty YMCA

Rádi bychom připomněli všem, kteří by s hrdostí vlastnili, užívali, nosili či někomu darovali nějaký předmět s logem YMCA, že jistý výběr je k dispozici v YMCA v ČR – ústředí.

Takže ještě jsou k dispozici:

- Tričko s límečkem (modré s výšivkou loga, vel. S, M, L)
- Tričko klasické (sportovní dres) s velkým logem YMCA na hrudi s nápisem CZECH REPUBLIC (modré, tmavě modré, černé, vel. S, M, L, XL)
- Tričko (černé, oranžové, béžové, vel. S, M, L, XL s vyšitým logem YMCA)
- Klobouk a kšiltovka (světle béžové s vyšitým logem YMCA)
- Šňůrka na mobil nebo klíče s nápisem www.ymca.cz

Zároveň dáváme na vědomí, že se chystá výroba triček YMCA s nově zvoleným mottem YMCA – prostor pro Tebe. Brzy je uvidíte na webových stránkách ymca.cz v sekci Propagace pod příslušným bannerem, kde ostatně najdete i všechny výše uvedené reklamní předměty i s barevnými obrázky.

Zájemci o cokoliv z naší nabídky se mohou domluvit na emailu: sekretariat@ymca.cz.

Špatné prognózy

„Bezdrátová hudební krabice nemá žádné komerční využití. Kdo by chtěl platit zprávy, které nedostane žádný konkrétní člověk?“

David Sarnoff, 1920

„I když je televize technicky a teoreticky použitelná, komerčně a finančně se neuplatní.“

vynálezce Lee DeForest

„Železniční doprava ve vysokých rychlostech není možná. Cestující nebudou schopni dýchat a udusí se.“

Dionysius Lerner, 1823

„Když skončí pařížská výstava, elektrická světla budou zrušena a nikdo o nich více neuslyší.“

profesor univerzity v Oxfordu Erasmus Wilson, 1878

„Není žádná naděje, že by se nádherná myšlenka o člověku na Měsíci mohla splnit, protože jí v tom brání nepřekonatelná bariéra v podobě zemské gravitace.“

astronom F. R. Moulton, 1932

„Vypadá to, že jsme dosáhli vrcholu v počítačové technologii, ale každý si musí na podobné výroky dát velký pozor. Za pár let mohou znít pěkně hloupě.“

John von Neumann, 1949

„Do 25 let budou motorová vozidla zapomenuta.“

Sir Philip Gibbs, 1928

„Rozruch kolem možností širšího zavedení rozhlasového vysílání brzy opadne.“

Thomas Alva Edison, 1922

„V roce 1960 budou lidé pracovat jen 3 hodiny denně.“

John Langdon-Davies, 1936

„Všechno, co mohlo být vynalezeno, již vynalezeno bylo.“

Charles H. Duell, komisař Amerického patentového úřadu, 1899

„Ale... k čemu je to dobré?“

inženýr ACS Division IBM, 1968, komentář k mikročipu

„Není žádný rozumný důvod pro to, aby si člověk pořídil domů svůj vlastní počítač.“

Ken Olson, prezident firmy Digital Equipment Corporation, 1977

aneb Co ulpělo v redakčním komíně

ZAPIŠTE SI AKCE NA ROK 2010!

9.-11. 4. - Školení hlavních vedoucích táborů

(info: sekretariat@ymca.cz)

14.-16. 5. - Setkání YMCA v ČR na Soběšíně

(info: sekretariat@ymca.cz)

29. 5. - 6. 6. - Týden YMCA, akce k oslavám výročí

20 let obnovení práce YMCA

18.-20. 6. - Moravské PRAcovní SETkání na V.

Bítýšce (info: brno@ymca.cz)

4.-6. 10. - SeZam - Setkání zaměstnanců YMCA

(info: sekretariat@ymca.cz)

**Podrobnější informace ke každé akci
najdete vždy v předstihu na www.ymca.cz.**

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
  2. To, co pro vás připraví ostatní...
- Tématem příštího Proteinu bude:

20 let obnovené YMCA

YMCA v roce 2010 slaví dvacet let obnovení své činnosti. Co se během nich podařilo? Jaké má plány do budoucna? Jaké výzvy před ní stojí? Neváhejte přispět svým článkem na toto téma.

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí.

Uzávěrka je 20. 1. 2010

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz

OD 19 HODIN NA STŘELNICI V JINDŘICHOVĚ HRADCI

SOBOTA 23.LEDNA

**Y DRUHÝ
MCA**

P L E S

VSTUPNÉ: 150,- Kč

DĚTI DO 12 LET ZDARMA

TOMBOLA:

KAŽDÝ LOS VYHRÁVÁ

KAPELY:

TO GLOBUS, OLD STEAMBOAT JAZZBAND

Z PROGRAMU: VYSTOUPENÍ DĚTÍ, KEJKLÍŘ VÍTEK, VEČERNÍ FOTBAL

**PLES JE VHODNÝ I PRO RODIČE S DĚTMI,
DO 21.30 BUDE DĚTEM PŘÍZPŮSOBEN PROGRAM**

PŘEDPRODEJ LÍSTKŮ:

PRODEJNA KVĚTINY NOSEK, JAROŠOVSKÁ UL., TEL. 602 162 458